STANISŁAW MONIUSZKO

PIEŚNI HISTORYCZNE

DO SŁÓW

MARJI ILNICKIEJ

NA CHÓR MIESZANY Z TOWARZYSZENIEM FORTEPIANU

UŁOŻYŁ

PIOTR MASZYŃSKI

PARTYTURA GŁOSY CHÓROWE

NAKŁAD
GEBETHNERA i WOLFFA
WARSZAWA

STANISŁAW MONIUSZKO

PIEŚNI HISTORYCZNE

DO SŁÓW

MARJI ILNICKIEJ

NA CHÓR MIESZANY Z TOWARZYSZENIEM FORTEPIANU

UŁOŻYŁ

PIOTR MASZYŃSKI

PARTYTURA GŁOSY CHÓROWE

NAKŁADEM
GEBETHNERA i WOLFFA
WARSZAWA

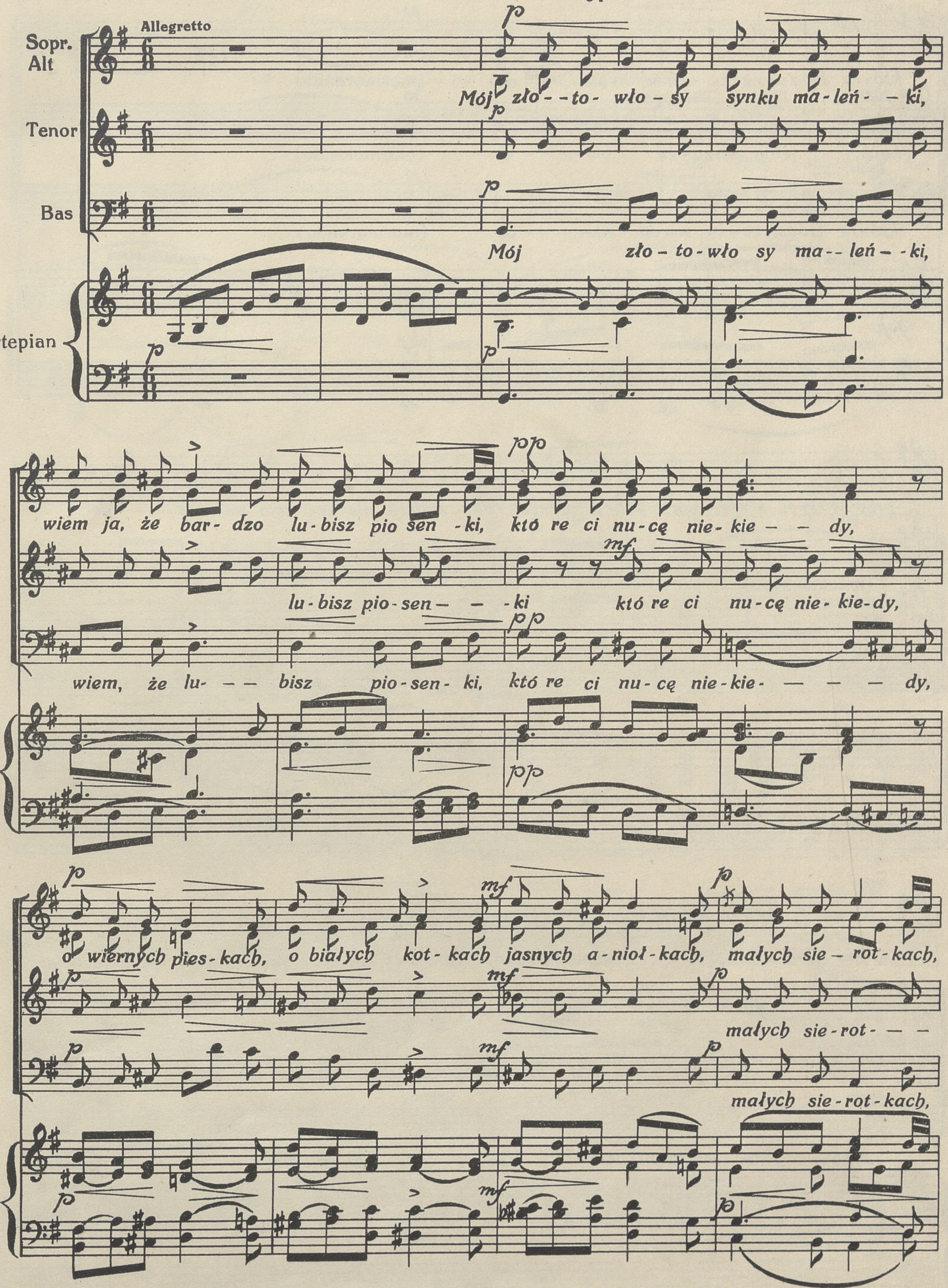
PIEŚNI HISTORYCZNE

SPIS PIEŚNI

ZAKŁ. GRAF. B. WIERZBICKI I S-KA, WARSZAWA.

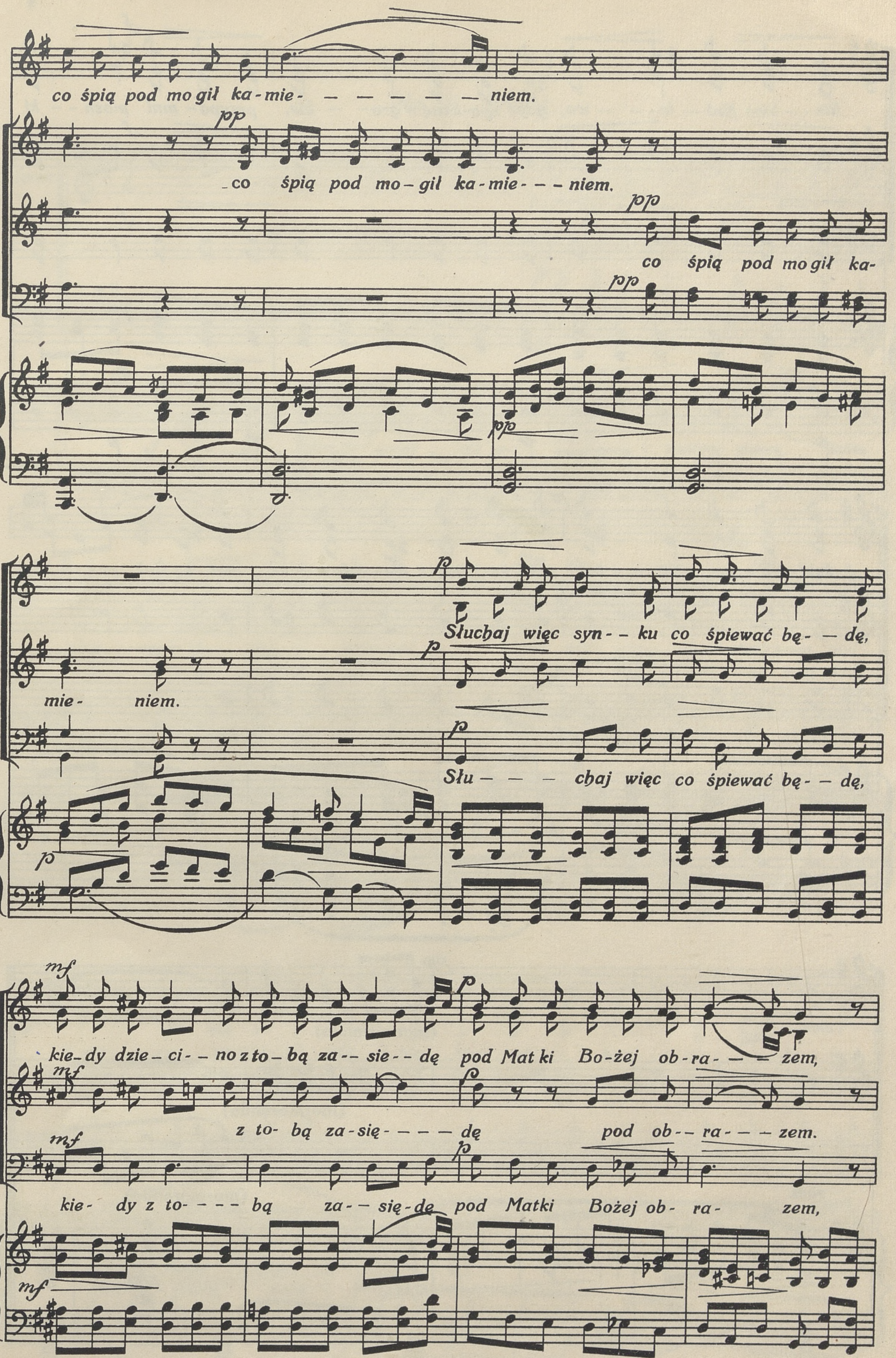
Pieśni historyczne.

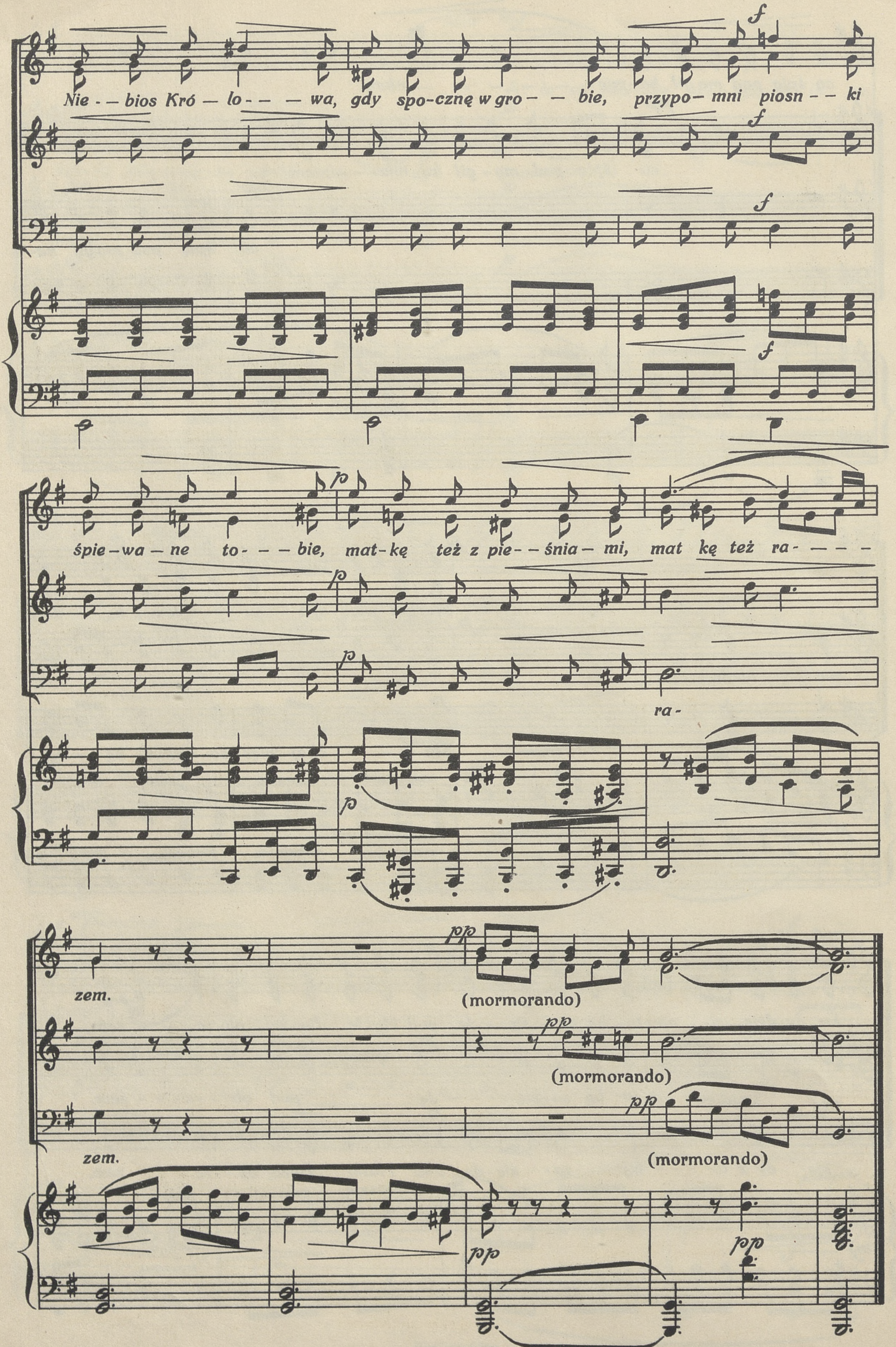
Nr. 1. Wstęp.

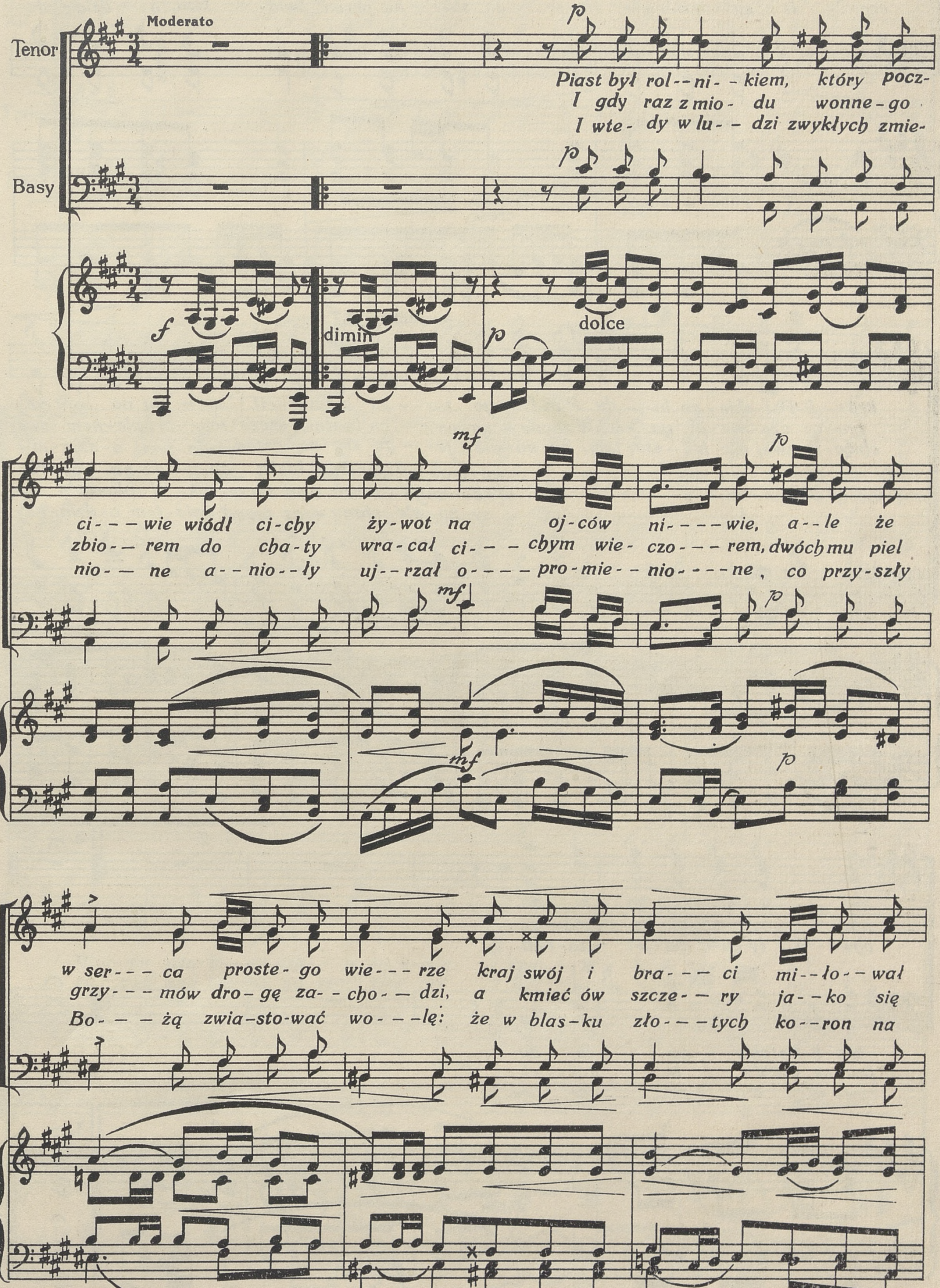
G 6830 W

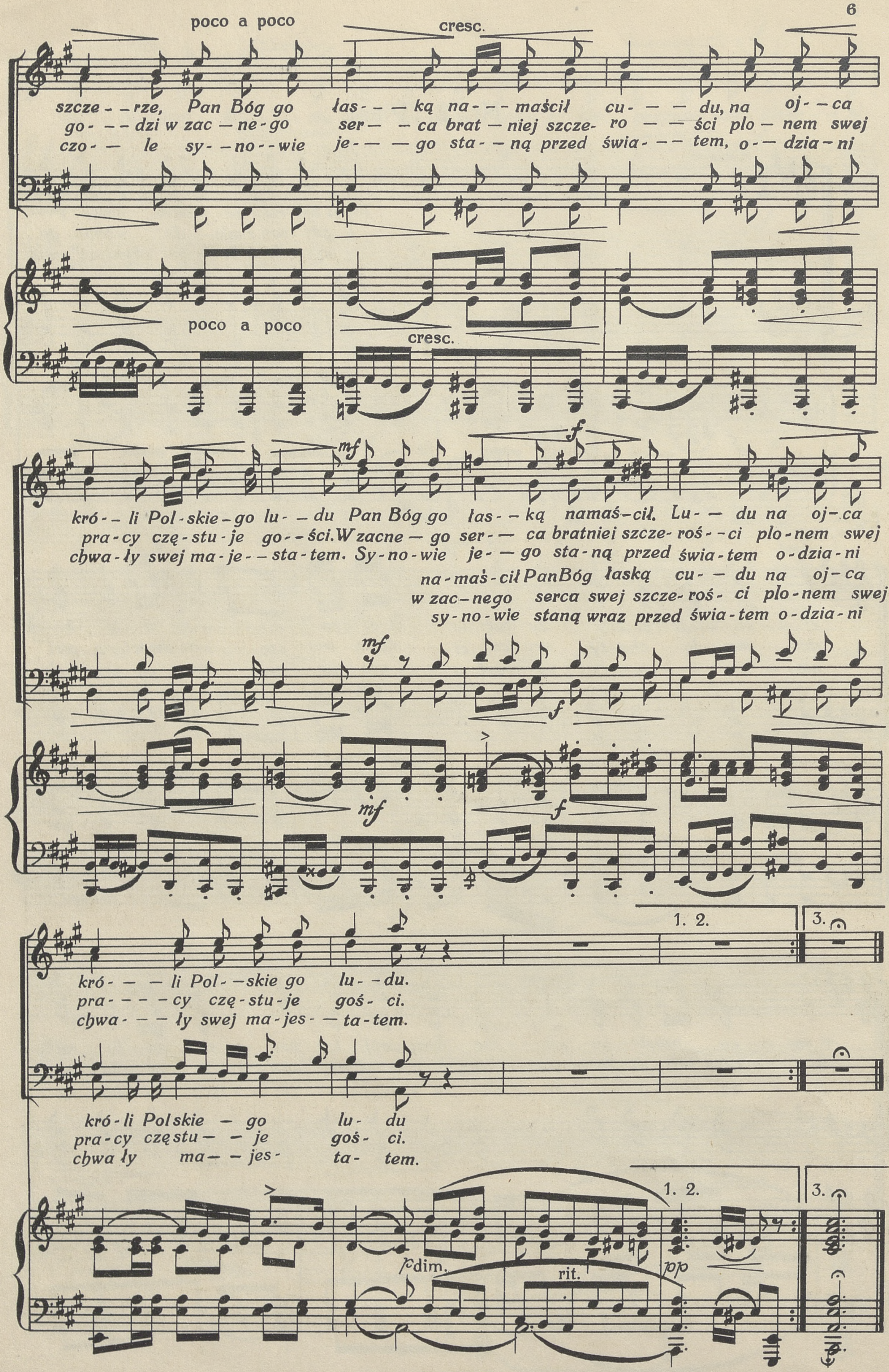

solo. mf
A- le są jesz-cze pio-sen-ki in- ne,
pp
któ-re Bóg strze-że wśród bie- - dy. (mormorando)
pp mf p
kach, Bóg strze-że bie- - - - dy. (mormorando)
pp p
któ-re Bóg strze-że wśród bie- - - - dy. (mormorando)
pp mf
przy któ rych dźwię - ku ser-ce nie-win-ne zadrży nie zna nem wzrusze- - - -niem.
(mormorando)
(mormorando)
mp cresc. f
O sta rych cza sach, o lu dziach da wnych, kró lach, het ma- nach, ry ce rzach sław- nych,
mp
mp f
mp cresc. f
mp cresc. f

co śpią pod mo gił ka-mie- — — — — — — niem.
co śpią pod mo-gił ka-mie- - - niem.
co śpią pod mo gił ka-
mie- niem.
Słuchaj więc syn- - ku co śpiewać bę- — dę,
Słu— — — chaj więc co śpiewać bę- - dę,
kie-dy dzie- ci- - no z to- bą za- - sie- - dę pod Mat ki Bo-żej ob-ra- — — zem,
z to- bą za-się- - - - dę pod ob- - ra- - - zem.
kie- dy z to- - - - bą za- - się-dę pod Matki Bożej ob- ra- zem,

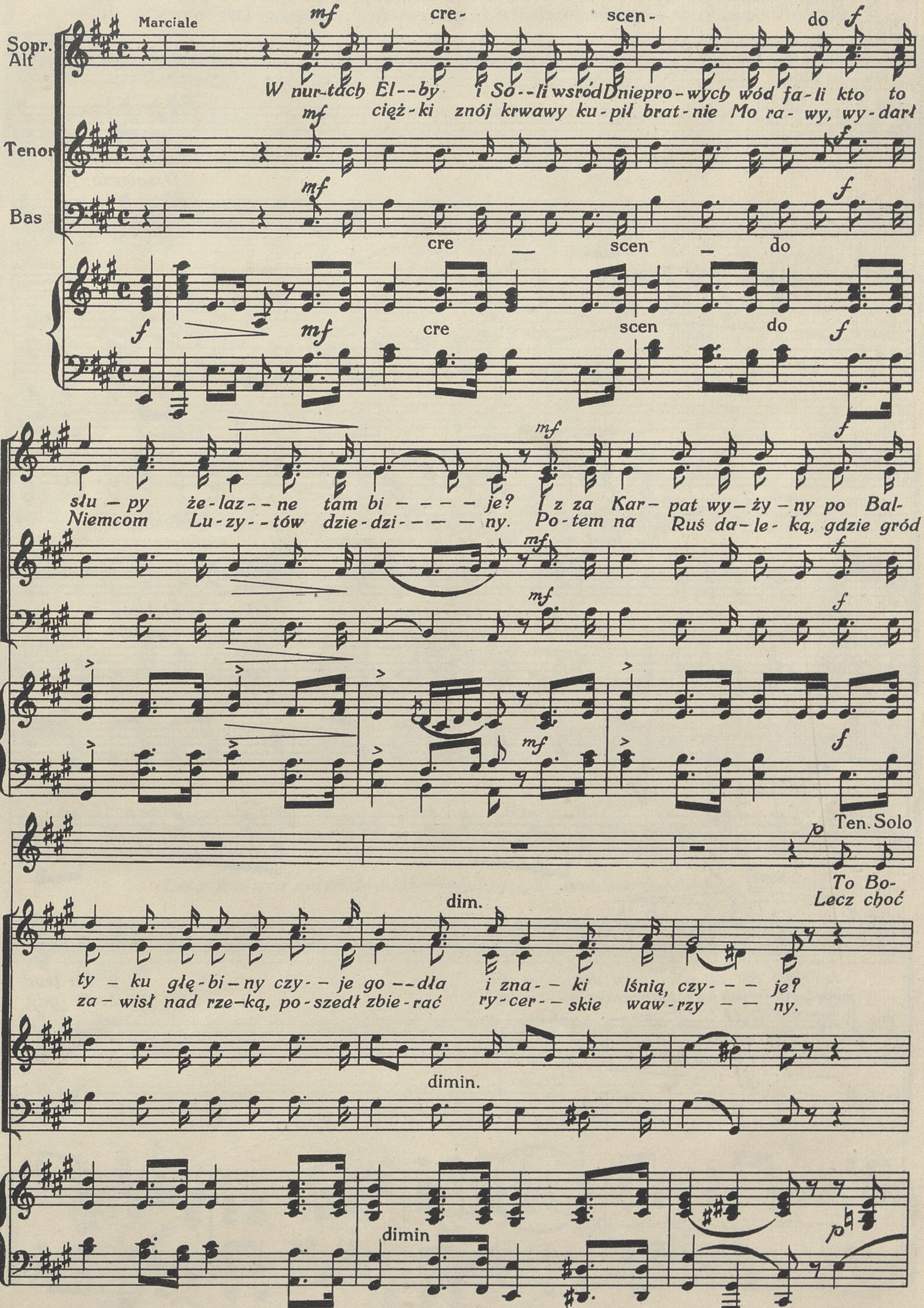

Nie - - bios Kró - lo - - - wa, gdy spo-cznę w gro - - bie, przypo- mni piosn - - ki
śpie-wa - ne to - - - bie, mat-kę też z pie - - śnia - mi, mat kę też ra - - - -
ra -
zem.
(mormorando)
(mormorando)
zem.
(mormorando)

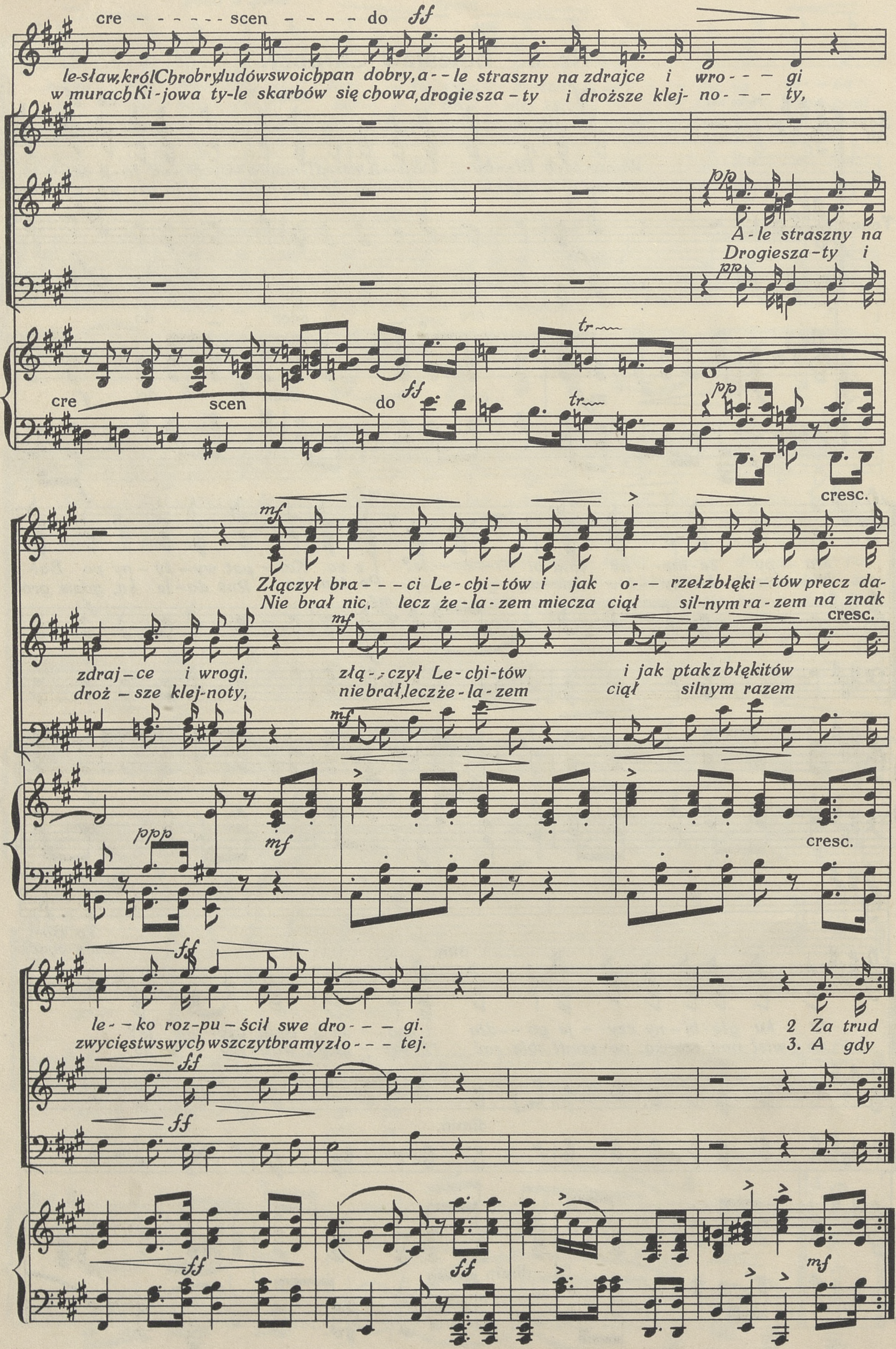
Nr. 2. Piast.

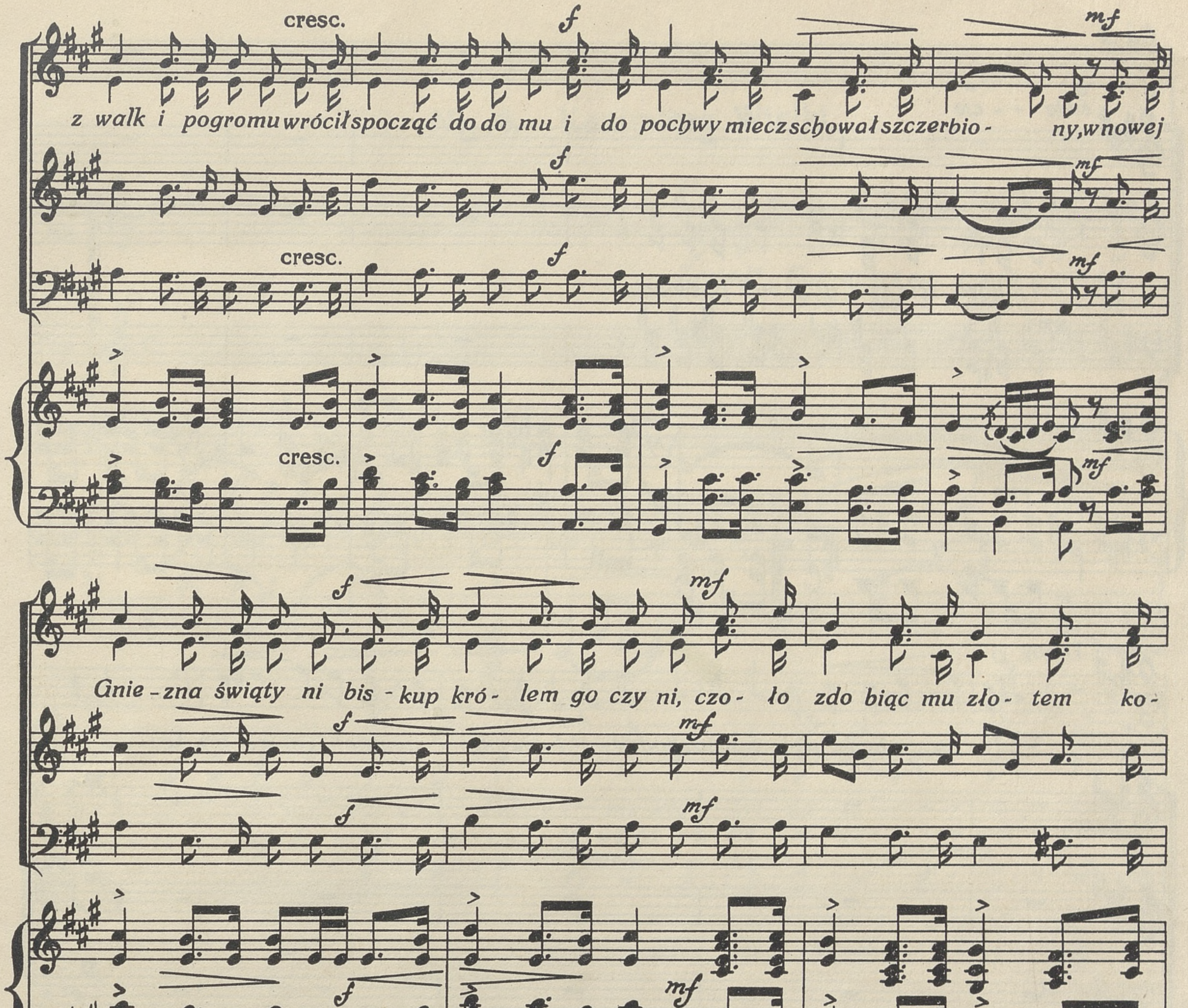

Moderato
Tenor
Basy
p
Piast był rol-- ni- - kiem, który pocz-
I gdy raz z mio- du wonne - go
I wte- dy w lu- - dzi zwykłych zmie-
f
dimin
p
dolce
mf
ci- - - wie wiódł ci - chy ży - wot na oj - ców ni- - - - wie, a - - le że
zbio- - rem do cha - ty wra - cał ci- - - chym wie - czo- - - rem, dwóch mu piel
nio- - ne a - - nio - - ły uj - - rzał o- - - - pro - mie - - nio- - - - ne, co przy - szły
w ser- - - ca pro ste - go wie- - - rze kraj swój i bra- - - ci mi - - ło - - wał
grzy- - - mów dro - gę za - - cho - - dzi, a kmieć ów szcze - - ry ja - - ko się
Bo- - - żą zwia - sto - wać wo- - - lę: że w blas - ku zło- - - tych ko - - ron na

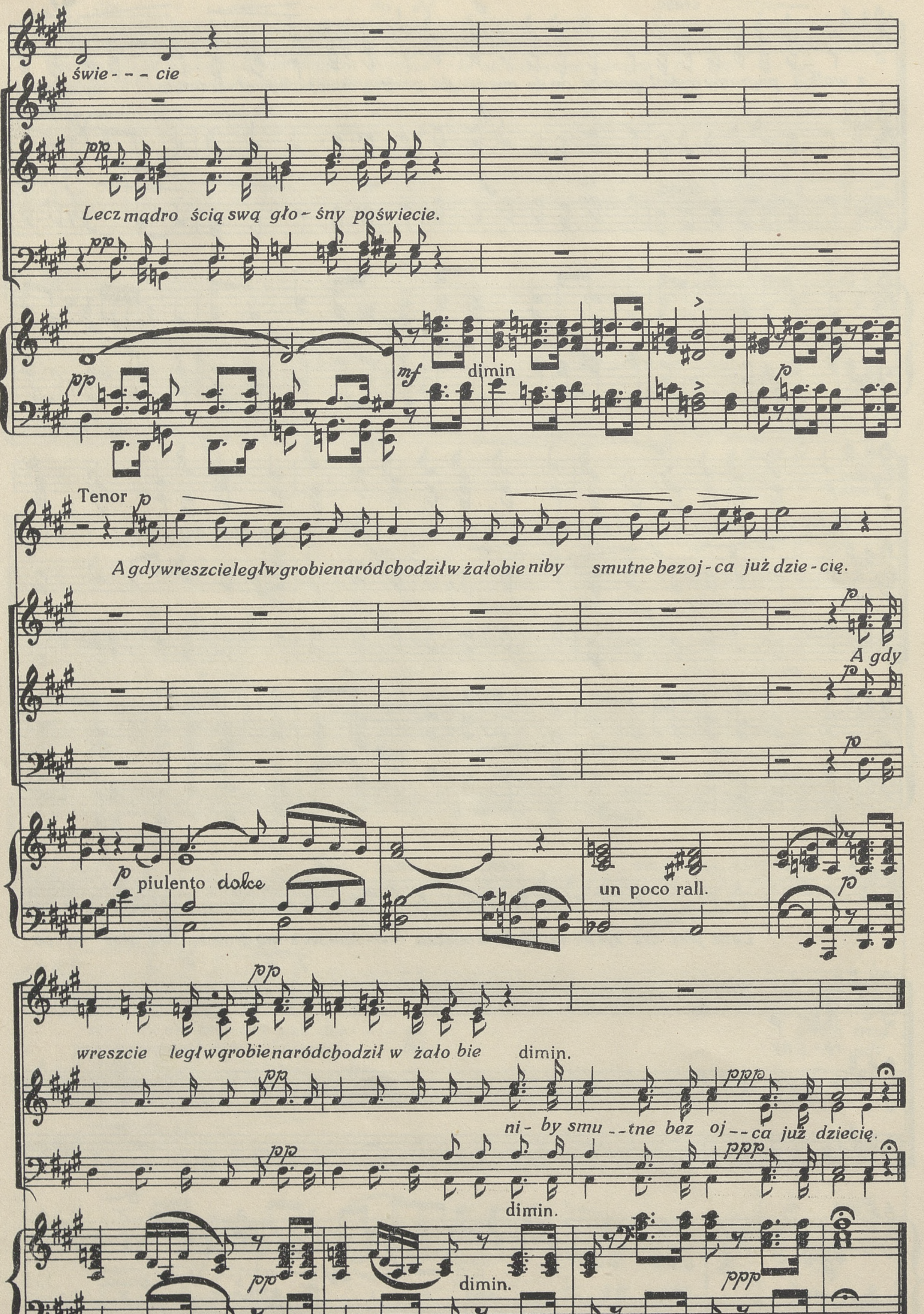

poco a poco cresc.
szcze - - rze, Pan Bóg go łas - - - ką na - - - maścił cu - - - du, na oj - - ca
go - - - dzi w zac - ne - go ser - - ca brat - niej szcze - ro - - ści plo - nem swej
czo - - le sy - - no - - wie je - - - go sta - - ną przed świa - - - tem, o - - dzia - ni
poco a poco
cresc.
mf
f
kró - - li Pol - skie - go lu - - du Pan Bóg go łas - - ką namaś - cił. Lu - - du na oj - ca
pra - cy czę - stu - je go - - ści. W zacne - go ser - - ca bratniej szcze - roś - - ci plo - nem swej
chwa - ły swej ma - je - - sta - tem. Sy - no - wie je - - go sta - ną przed świa - tem o - dzia - ni
na - maś - cił Pan Bóg łaską cu - - du na oj - ca
w zac - nego serca swej szcze - roś - ci plo - nem swej
sy - no - wie staną wraz przed świa - tem o - dzia - ni
mf
f
1. 2.
3.
kró - - - li Pol - - skie go lu - - du.
pra - - - - cy czę - stu - je goś - ci.
chwa - - - ły swej ma - jes - - ta - tem.
kró - li Polskie - go lu - du
pra - cy częstu - - je goś - ci.
chwa ły ma - - jes - ta - tem.
1. 2.
3.
p dim.
rit.
pp

Nr. 3. Bolesław Chrobry.

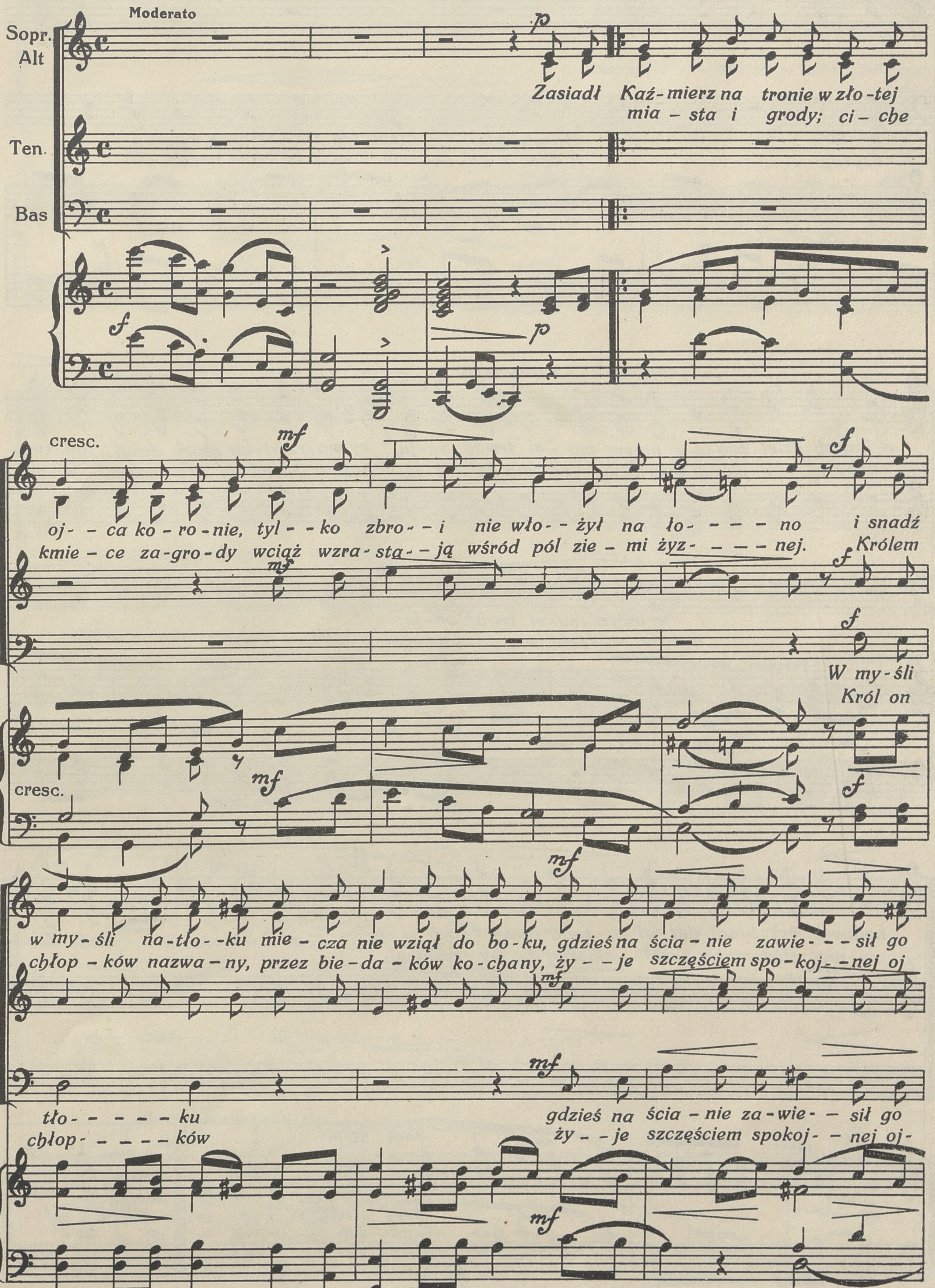

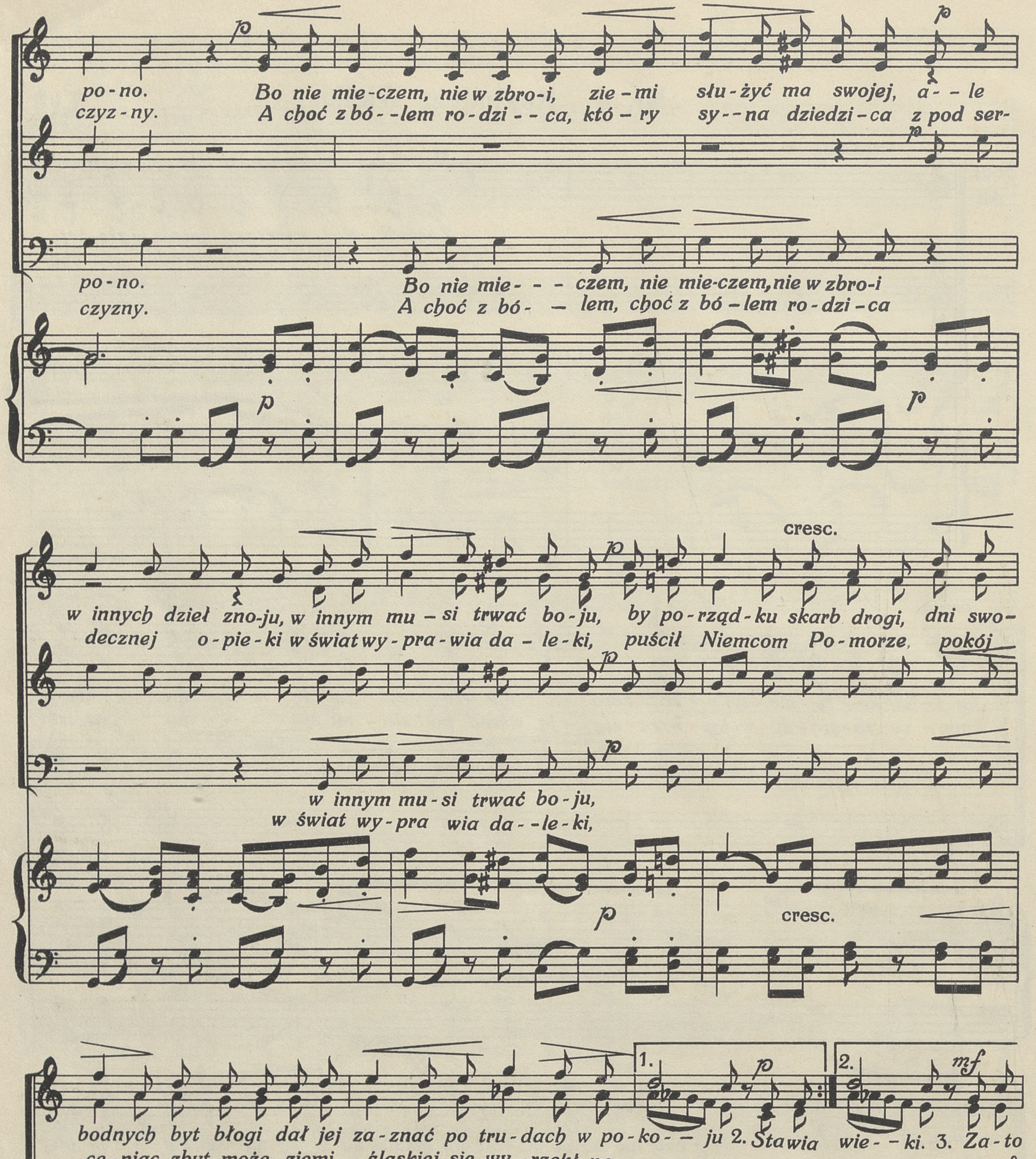

cre - - - - - - scen - - - - do ff
le-sław, król Chrobry ludów swoich pan dobry, a - - le straszny na zdrajce i wro - - - gi
w murach Ki-jowa ty-le skarbów się chowa, drogie sza - ty i droższe klej- no - - - ty,
pp
A-le straszny na
Drogiesza-ty i
tr
cre scen do ff
cresc.
mf
Złączył bra - - - ci Le-chi-tów i jak o - - rzeł z błęki - tów precz da-
Nie brał nic, lecz że-la-zem miecza ciął sil-nym ra-zem na znak
zdraj-ce i wrogi, złą-, czył Le-chi-tów i jak ptak z błękitów
droż-sze klej-noty, nie brał, lecz że-la-zem ciął silnym razem
ppp
ff
le- - ko roz-pu - ścił swe dro - - - gi. 2 Za trud
zwycięstw swych wszczyt bramy zło - - - tej. 3. A gdy

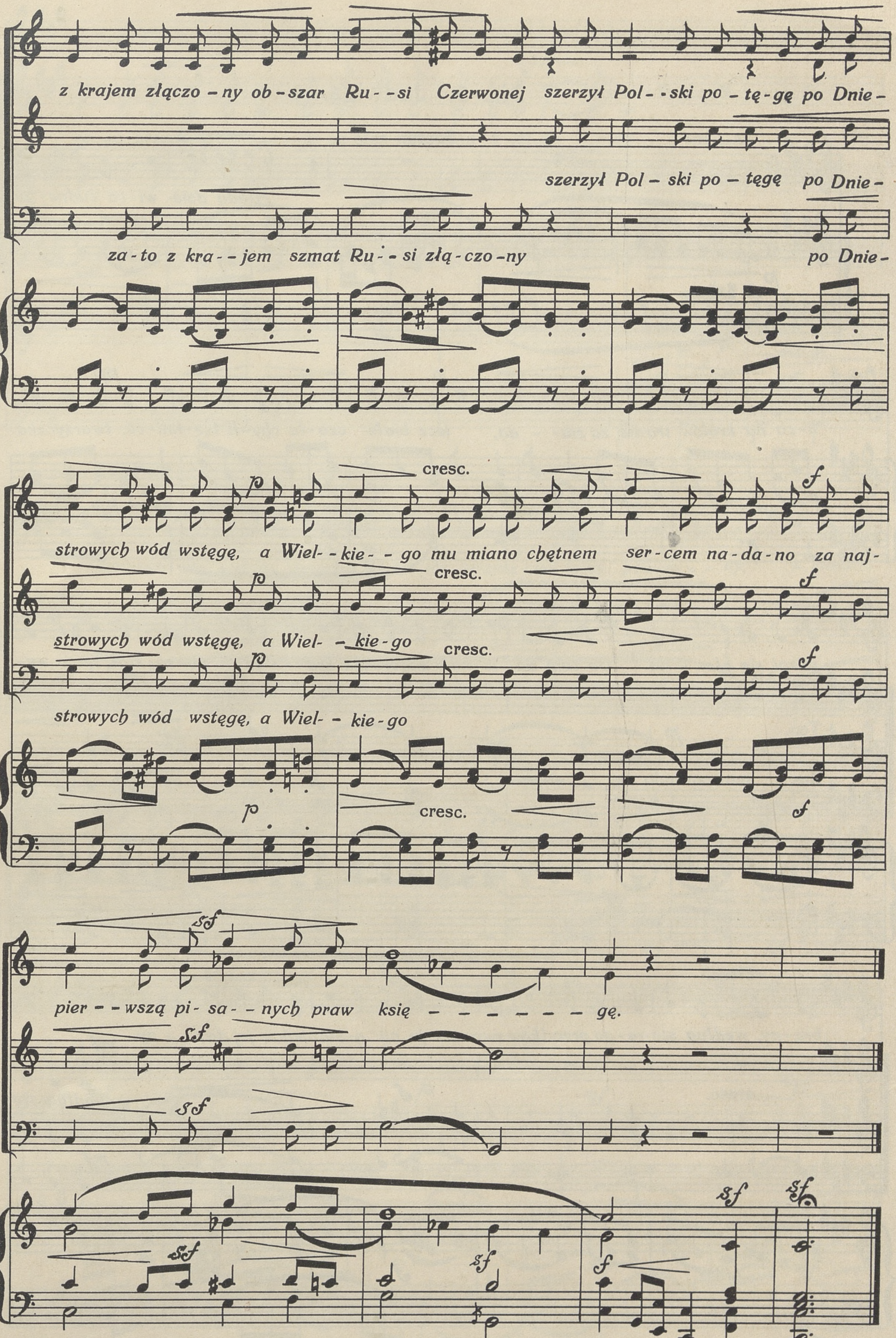

cresc.
z walk i pogromu wrócił spocząć do do mu i do pochwy miecz schował szczerbio - ny, w nowej
Gnie - zna święty ni bis - kup kró - lem go czy ni, czo - ło zdo biąc mu zło - tem ko -
Tenor solo.
cre scen. do
Lata jesz cze żył po - tem, już nie mie cza łoskotem, lecz mą drością swą głoś ny po
ro - ny.

świe- - - cie
Lecz mądro ścią swą gło- śny poświecie.
dimin
Tenor
A gdy wreszcie legł w grobie naród chodził w żałobie niby smutne bez oj - ca już dzie - cię.
A gdy
piu lento dolce
un poco rall.
wreszcie legł w grobie naród chodził w żało bie dimin.
ni- by smu - - tne bez oj - - ca już dziecię.
dimin.
dimin.

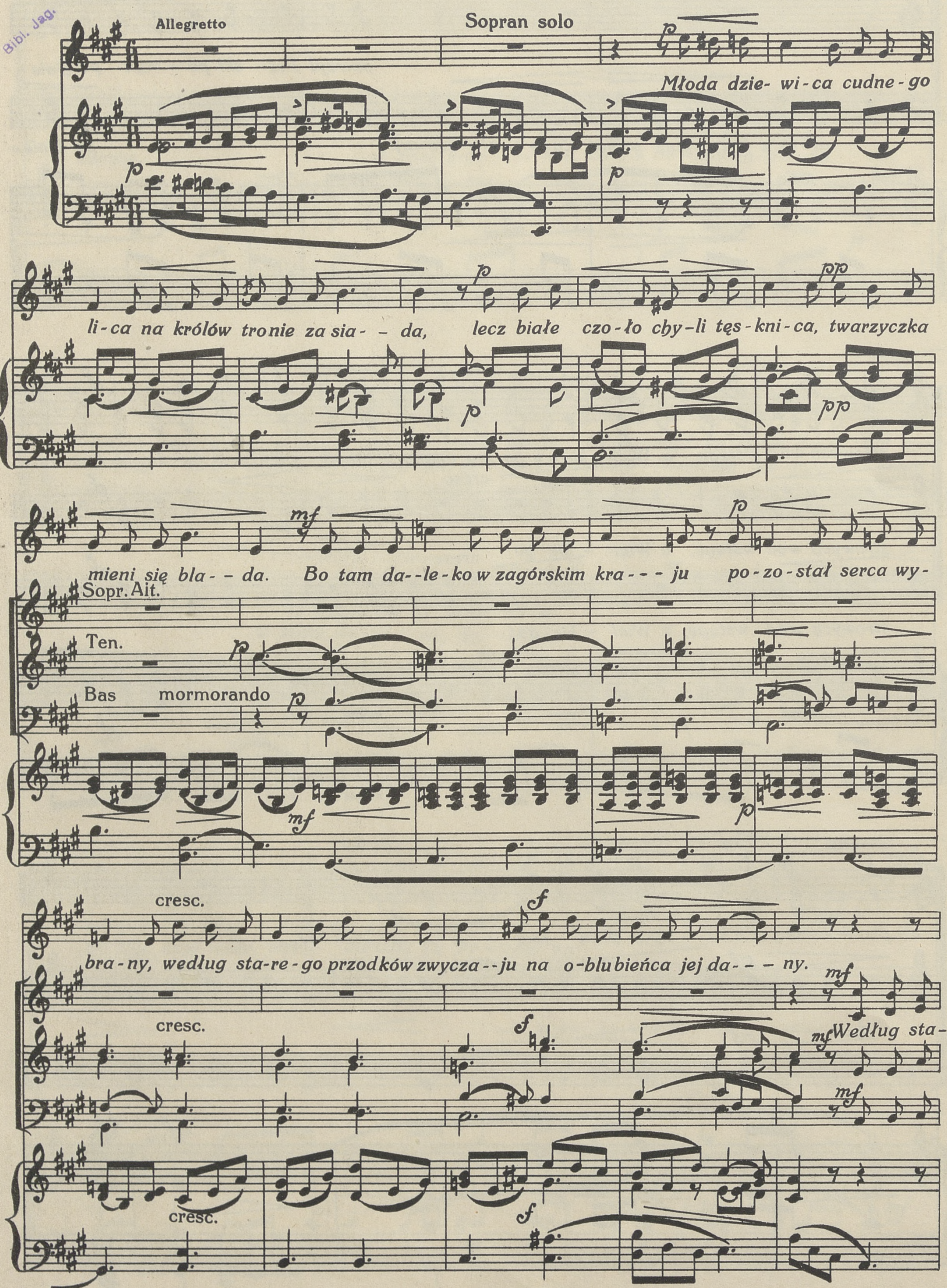
Nr. 4. Kazimierz Wielki.

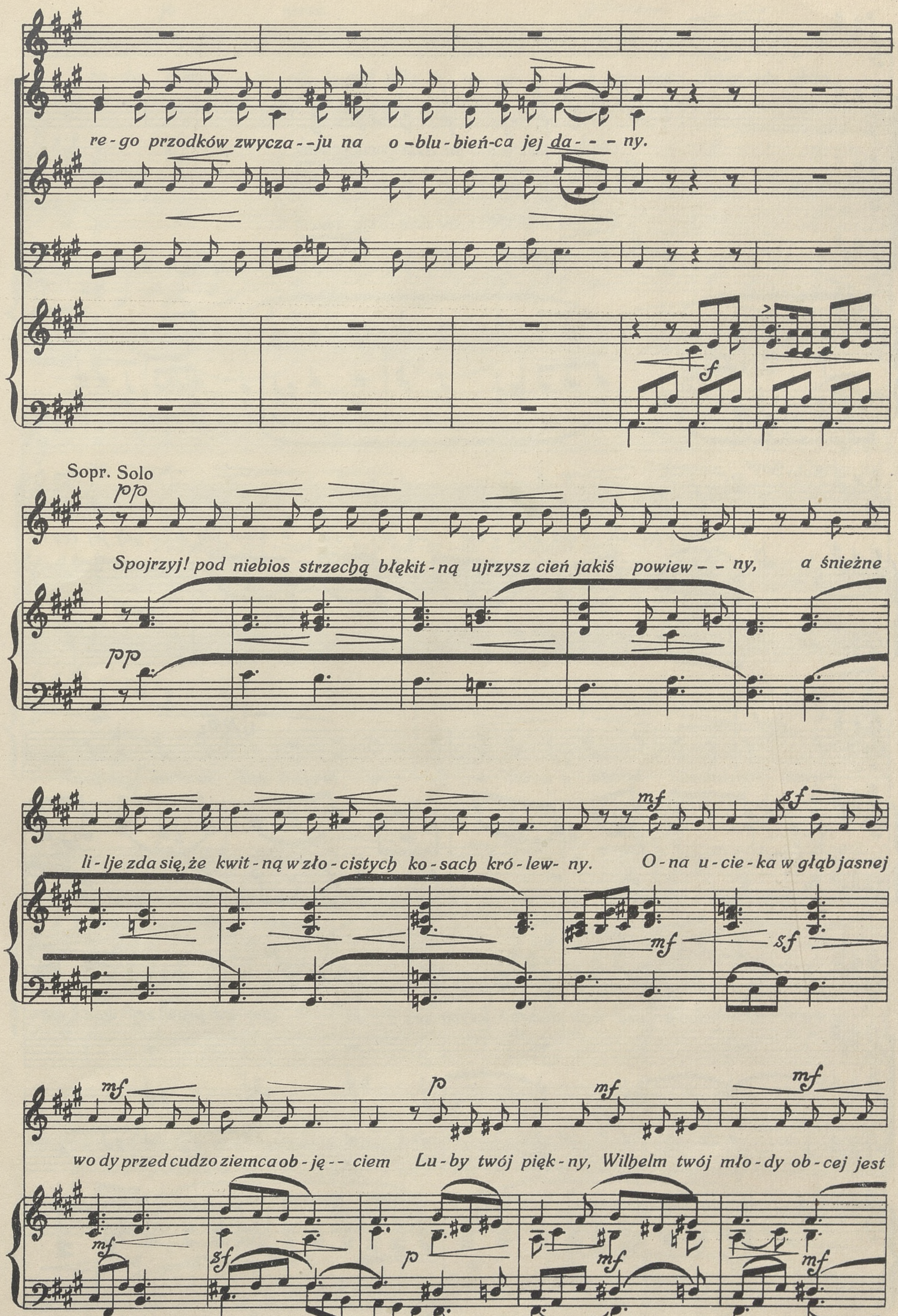

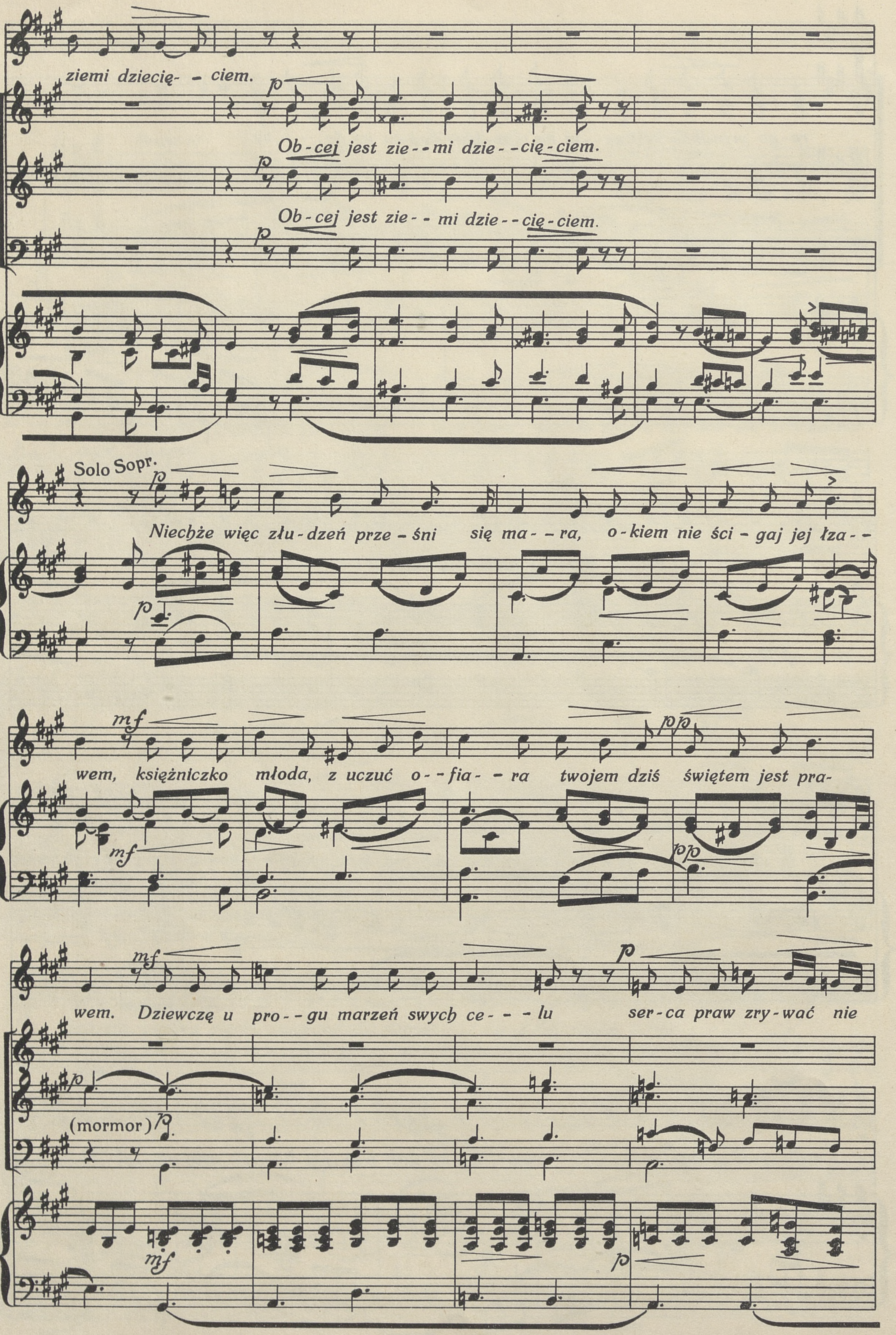

po-no. Bo nie mie-czem, nie w zbro-i, zie-mi słu-żyć ma swojej, a- -le
czyz-ny. A choć z bó- -lem ro-dzi- -ca, któ-ry sy- -na dziedzi-ca z pod ser-
po-no. Bo nie mie- - - czem, nie mie-czem, nie w zbro-i
czyzny. A choć z bó- - lem, choć z bó-lem ro-dzi-ca
w innych dzieł zno-ju, w innym mu-si trwać bo-ju, by po-rząd-ku skarb drogi, dni swo-
decznej o-pie-ki w świat wy-pra-wia da-le-ki, puścił Niemcom Po-morze, pokój
w innym mu-si trwać bo-ju,
w świat wy-pra wia da- -le-ki,
cresc.
bodnych byt błogi dał jej za-znać po tru-dach w po-ko- - ju 2. Stawia wie- -ki. 3. Za-to
ce-niąc zbyt może, ziemi śląskiej się wy-rzekł na
w po- -ko- - ju. wie- - ki

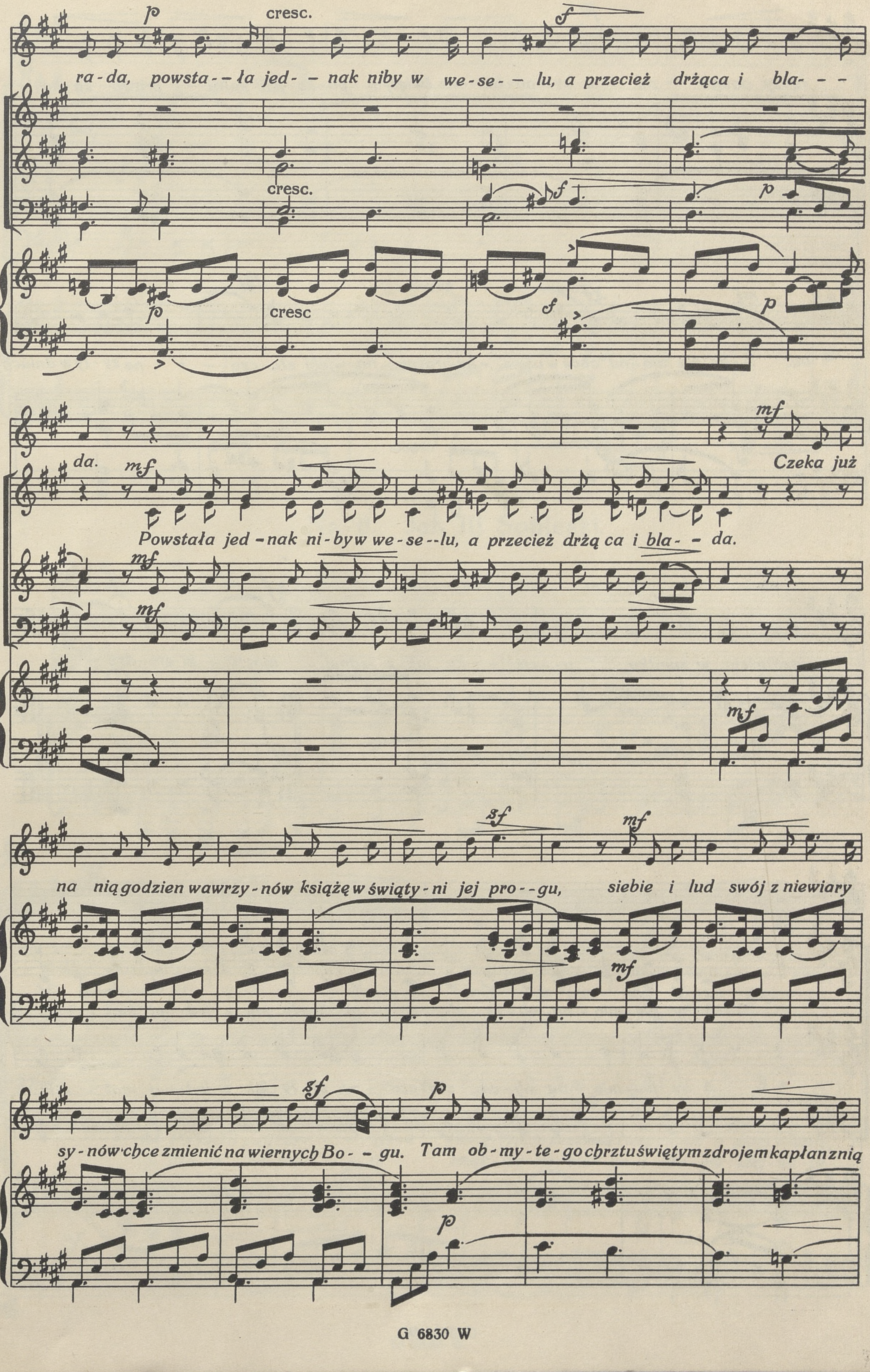

z krajem złączo – ny ob – szar Ru- -si Czerwonej szerzył Pol- -ski po – tę-gę po Dnie –
szerzył Pol – ski po – tęgę po Dnie –
za-to z kra- -jem szmat Ru- -si złą-czo-ny po Dnie-
strowych wód wstęgę, a Wiel- -kie- -go mu miano chętnem ser-cem na-da-no za naj-
strowych wód wstęgę, a Wiel- -kie-go
strowych wód wstęgę, a Wiel- -kie-go
pier- -wszą pi- sa- -nych praw księ – – – – – – gę.
cresc.

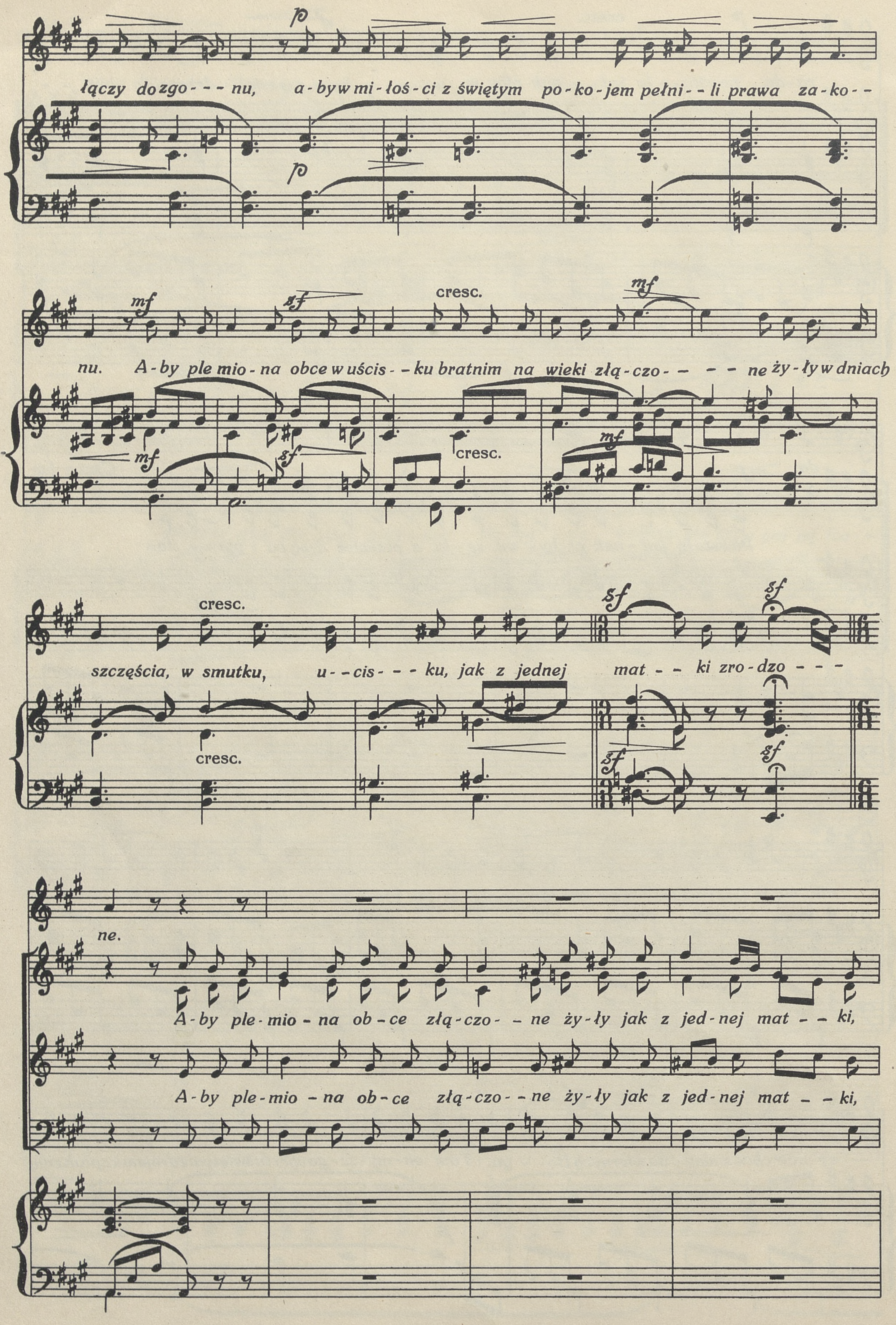
Nr. 5. Jadwiga

Allegretto
Sopran solo
Młoda dzie- wi-ca cudne-go
li-ca na królów tronie za sia- - da, lecz białe czo-ło chy-li tęs-kni-ca, twarzyczka
mieni się bla- - da. Bo tam da--le-ko w zagórskim kra- - - ju po-zo-stał serca wy-
Sopr. Alt.
Ten.
Bas
mormorando
cresc.
bra-ny, według sta-re-go przodków zwycza--ju na o-blubieńca jej da- - - ny.
Według sta-
cresc.

re-go przodków zwycza--ju na o-blu-bień-ca jej da---ny.
Sopr. Solo
Spojrzyj! pod niebios strzechą błękit-ną ujrzysz cień jakiś powiew--ny, a śnieżne
li-lje zda się, że kwit-ną w zło-cistych ko-sach kró-lew-ny. O-na u-cie-ka w głąb jasnej
wo dy przed cudzo ziemca ob-ję-- ciem Lu-by twój pięk-ny, Wilhelm twój mło-dy ob-cej jest

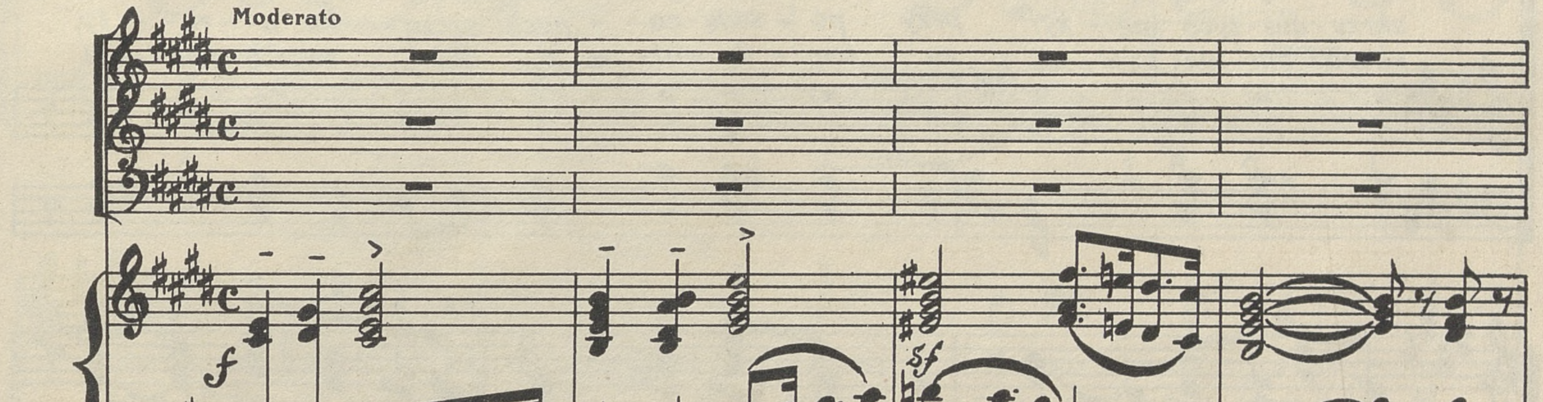

ziemi dzieci̜- - ciem.
Ob-cej jest zie--mi dzie--cię-ciem.
Ob-cej jest zie--mi dzie--cię-ciem.
Solo Sopr.
Niechże więc złu-dzeń prze-śni się ma--ra, o-kiem nie ści-gaj jej łza--
wem, księżniczko młoda, z uczuć o--fia--ra twojem dziś świętem jest pra-
wem. Dziewczę u pro--gu marzeń swych ce---lu ser-ca praw zry-wać nie
(mormor)

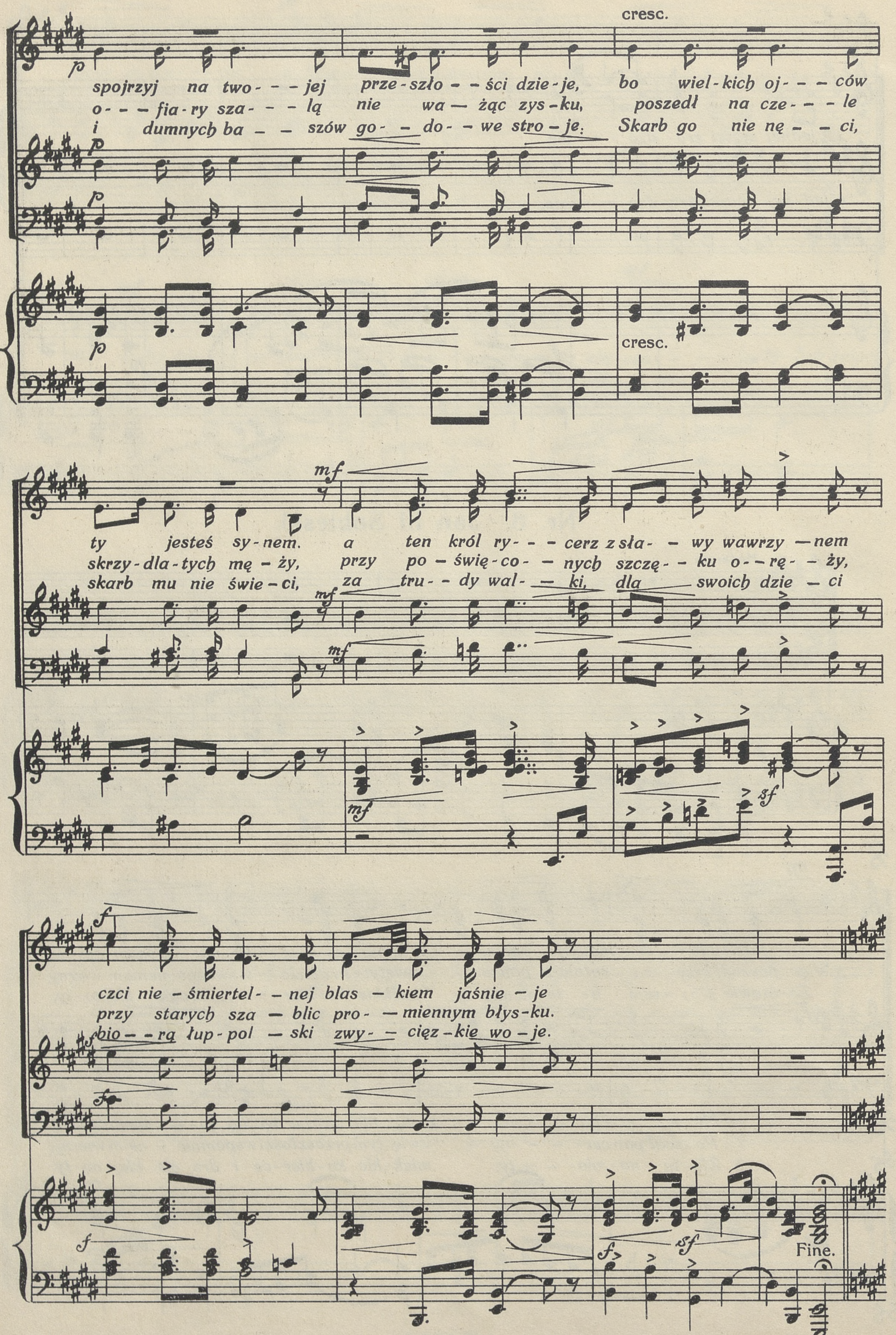

cresc.
ra-da, powsta--ła jed- - nak niby w we-se- - lu, a przecież drżąca i bla- - -
cresc.
cresc
da.
Czeka już
Powstała jed-nak ni-byw we-se--lu, a przecież drżą ca i bla- - da.
na nią godzien wawrzy-nów książę w świąty-ni jej pro--gu, siebie i lud swój z niewiary
sy-nów chce zmienić na wiernych Bo- - gu. Tam ob-my-te-go chrztu świętym zdrojem kapłan znią

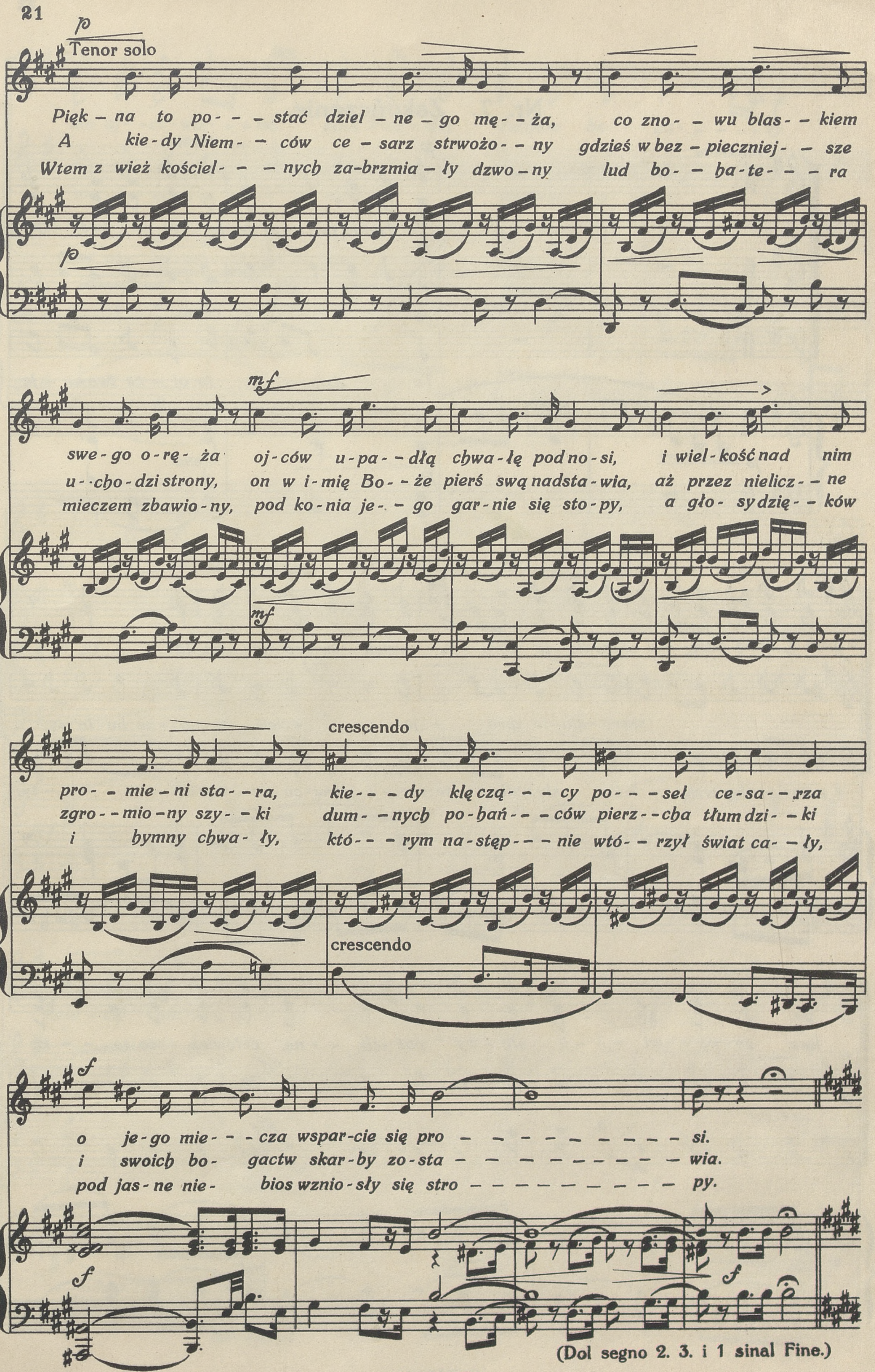

p
łączy do zgo- - - nu, a-by w mi-łoś-ci z świętym po-ko-jem pełni- - li prawa za-ko- -
p
mf
sf
cresc.
mf
nu. A-by ple mio-na obce w uścis- - ku bratnim na wieki złą-czo- - - - ne ży-ły w dniach
mf
sf
cresc.
mf
cresc.
sf
sf
szczęścia, w smutku, u- - cis- - - ku, jak z jednej mat- - ki zro-dzo- - -
cresc.
sf
sf
ne.
A-by ple-mio-na ob-ce złą-czo- - ne ży-ły jak z jed-nej mat- - ki,
A-by ple-mio-na ob-ce złą-czo- - ne ży-ły jak z jed-nej mat- - ki,

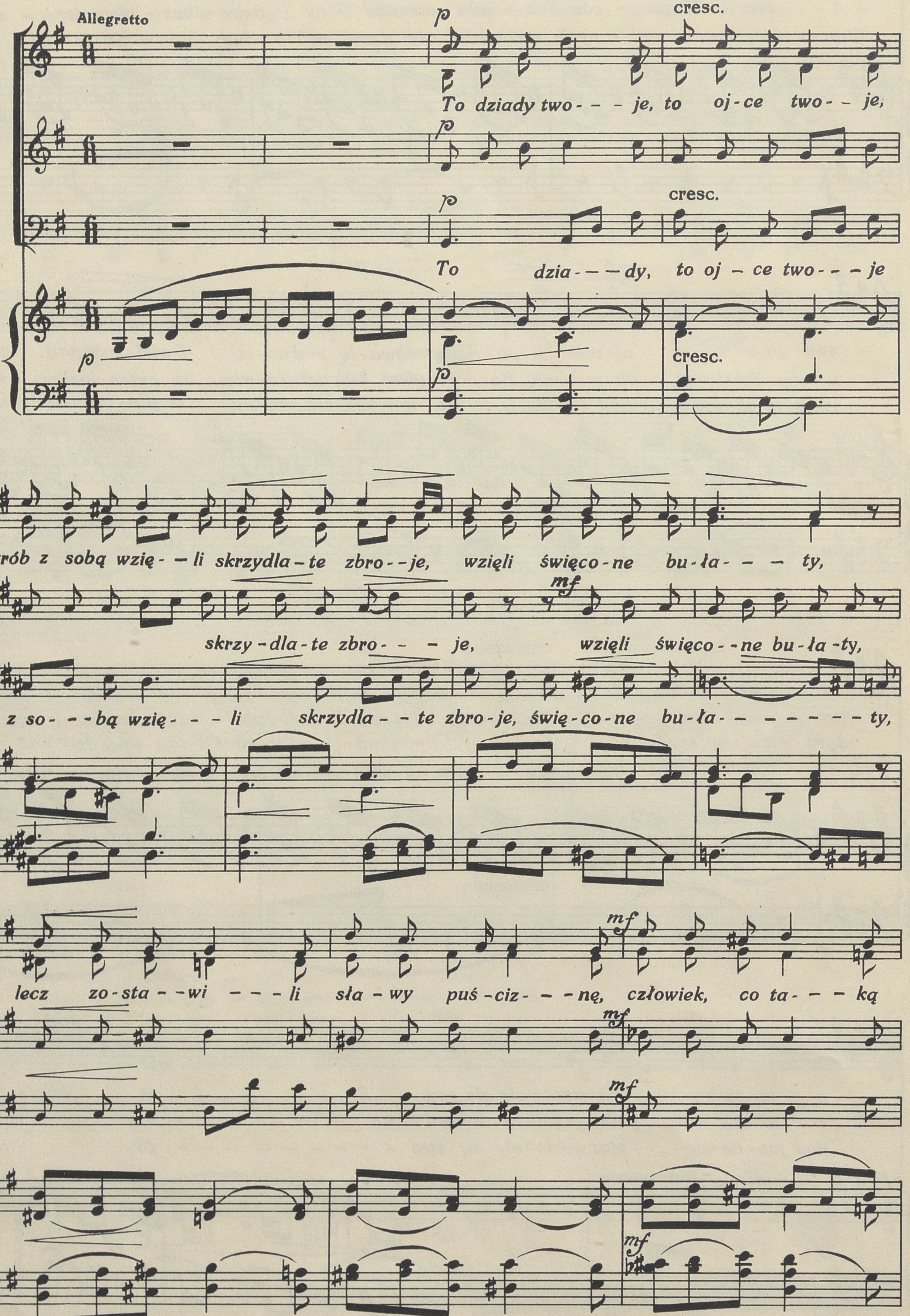
Nr. 6. Jan III Sobieski.

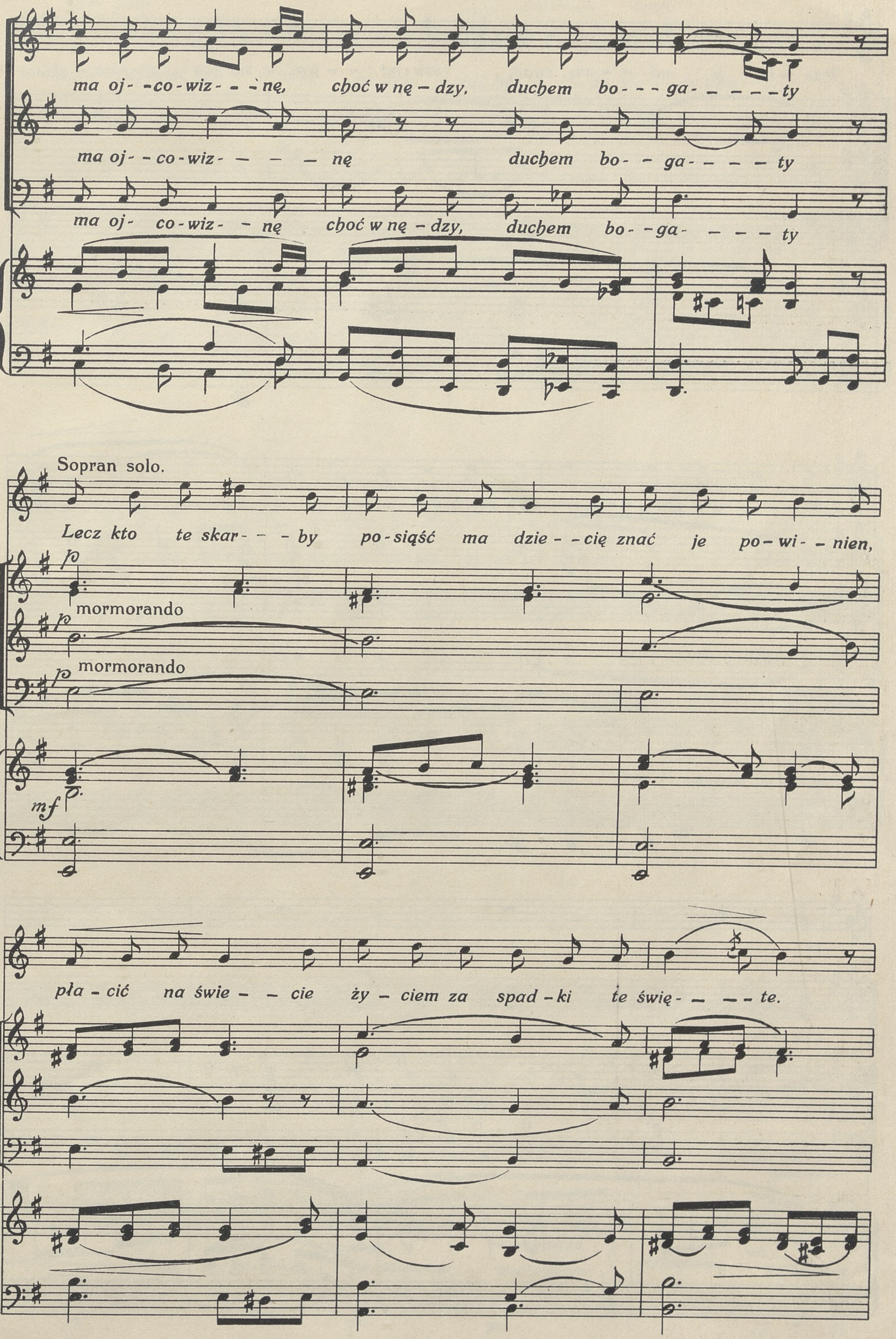

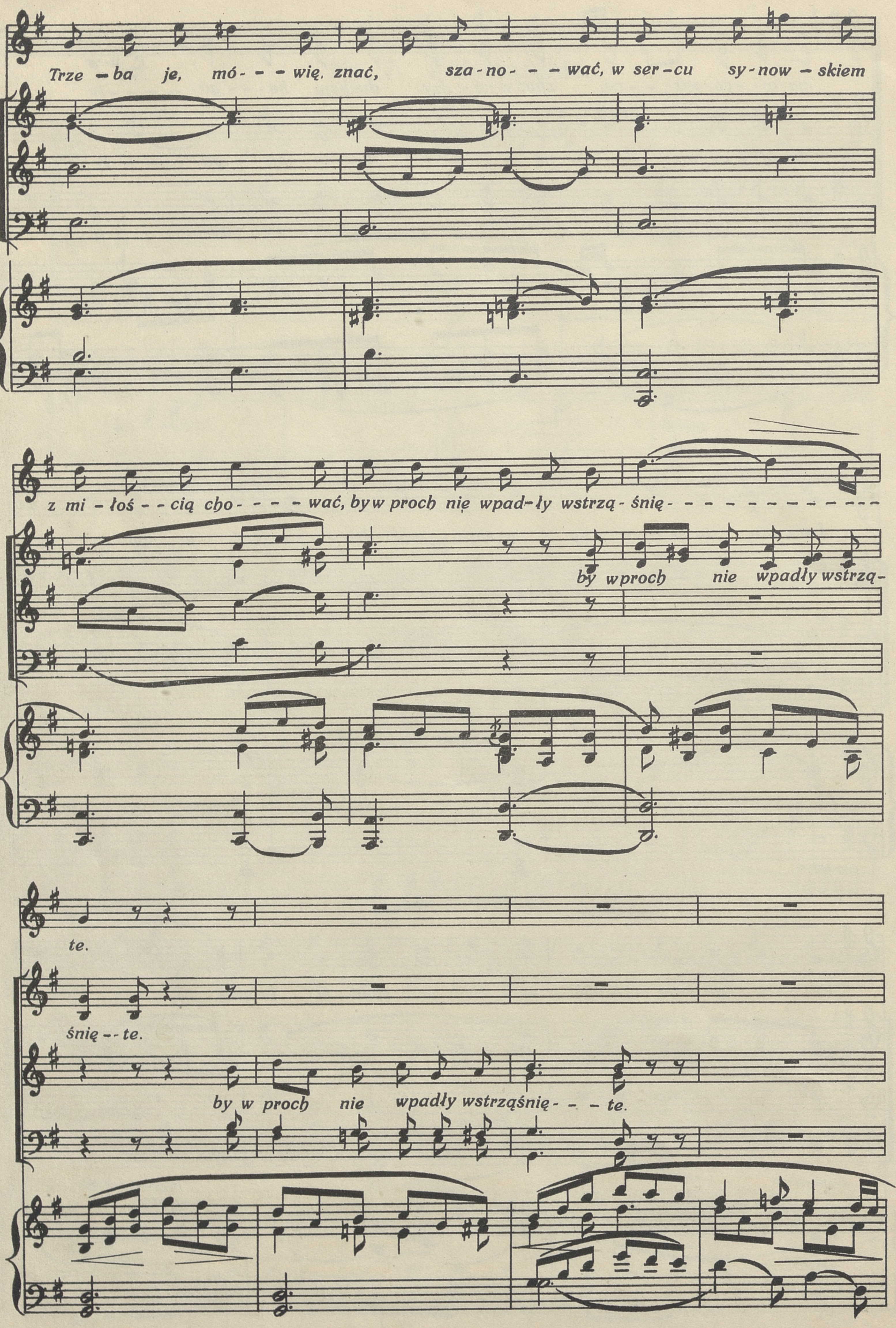

cresc.
spojrzyj na two- - -jej prze-szło- - -ści dzie-je, bo wiel-kich oj- - -ców
o- - -fia-ry sza- - -lą nie wa — żąc zys-ku, poszedł na cze- - -le
i dumnych ba — — szów go- — do- — we stro — je. Skarb go nie nę — — ci,
cresc.
ty jesteś sy-nem. a ten król ry- - -cerz z sła- — wy wawrzy —nem
skrzy-dla-tych mę — ży, przy po — święco- — nych szczę- - ku o- - rę- - ży,
skarb mu nie świe — ci, za tru- - dy wal- — ki, dla swoich dzie — ci
czci nie — śmiertel- - nej blas — kiem jaśnie — je
przy starych sza — blic pro- — miennym błys-ku.
bio- — rą łup-pol — ski zwy- — cięz-kie wo — je.
Fine.

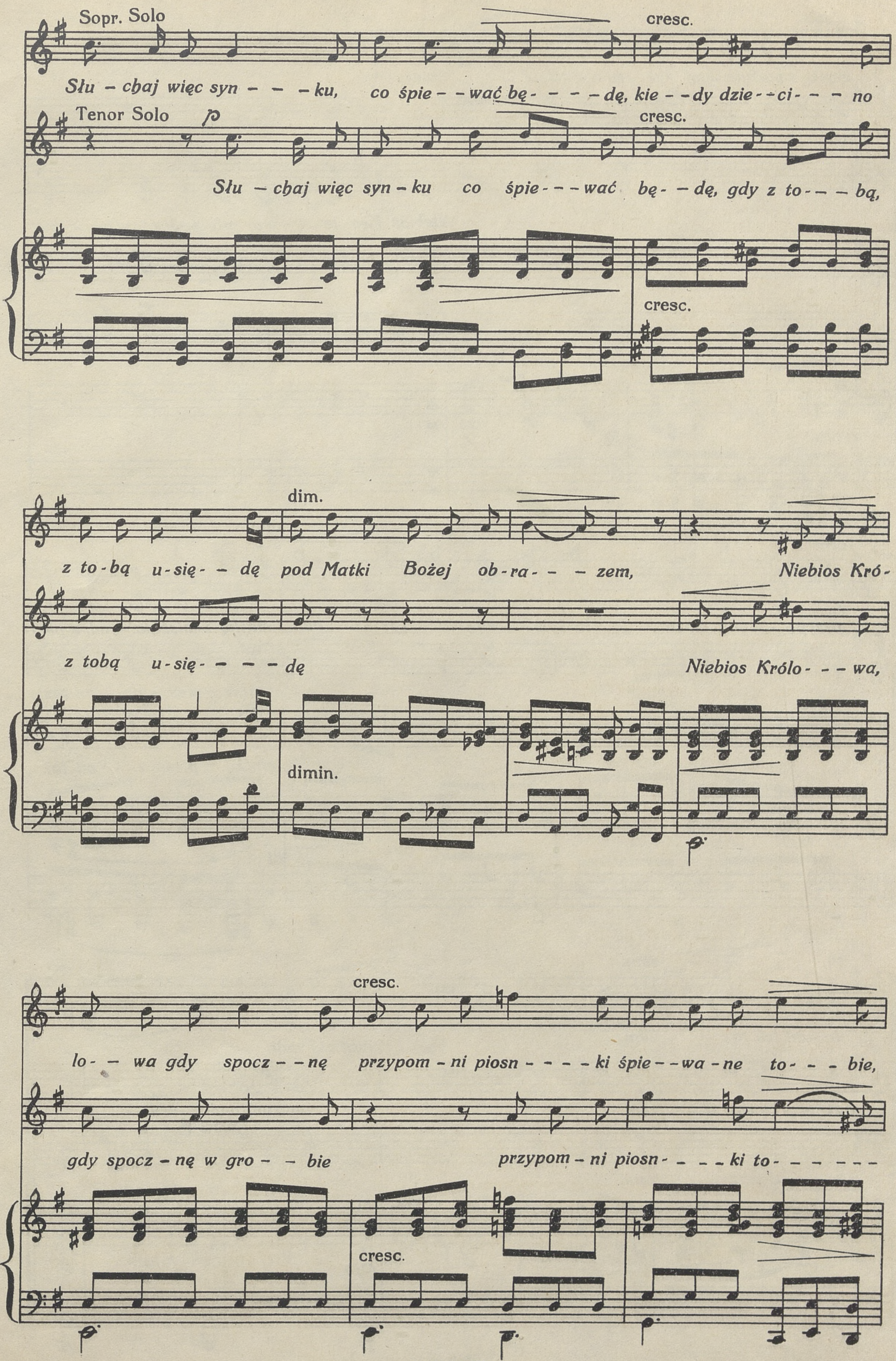

p
Tenor solo
Pięk – na to po- – – stać dziel – ne – go mę – – ża, co zno- – wu blas- – kiem
A kie - dy Niem- – ców ce – sarz strwożo- – ny gdzieś w bez – pieczniej- – sze
Wtem z wież kościel- – – nych za-brzmia – ły dzwo – ny lud bo- – ha - te- – – ra
mf
swe - go o - rę - ża oj - ców u - pa- – dłą chwa - łę pod no - si, i wiel - kość nad nim
u - - cho - dzi strony, on w i - mię Bo- – że pierś swą nadsta - wia, aż przez nielicz- – ne
mieczem zbawio - ny, pod ko - nia je- – go gar - nie się sto - py, a gło - sy dzię- – ków
crescendo
pro- – mie – ni sta- – ra, kie- – – dy klę czą- – – cy po- – – seł ce - sa- – rza
zgro- – mio – ny szy- – ki dum- – nych po - hań- – – ców pierz- – cha tłum dzi- – ki
i hymny chwa - ły, któ- – – rym na - stęp- – – nie wtó- – rzył świat ca- – ły,
f
o je - go mie- – – cza wspar - cie się pro – – – – – – – – – si.
i swoich bo- gactw skar - by zo - sta – – – – – – – – – wia.
pod jas - ne nie- bios wznio - sły się stro – – – – – – – – – py.
(Dol segno 2. 3. i 1 sinal Fine.)

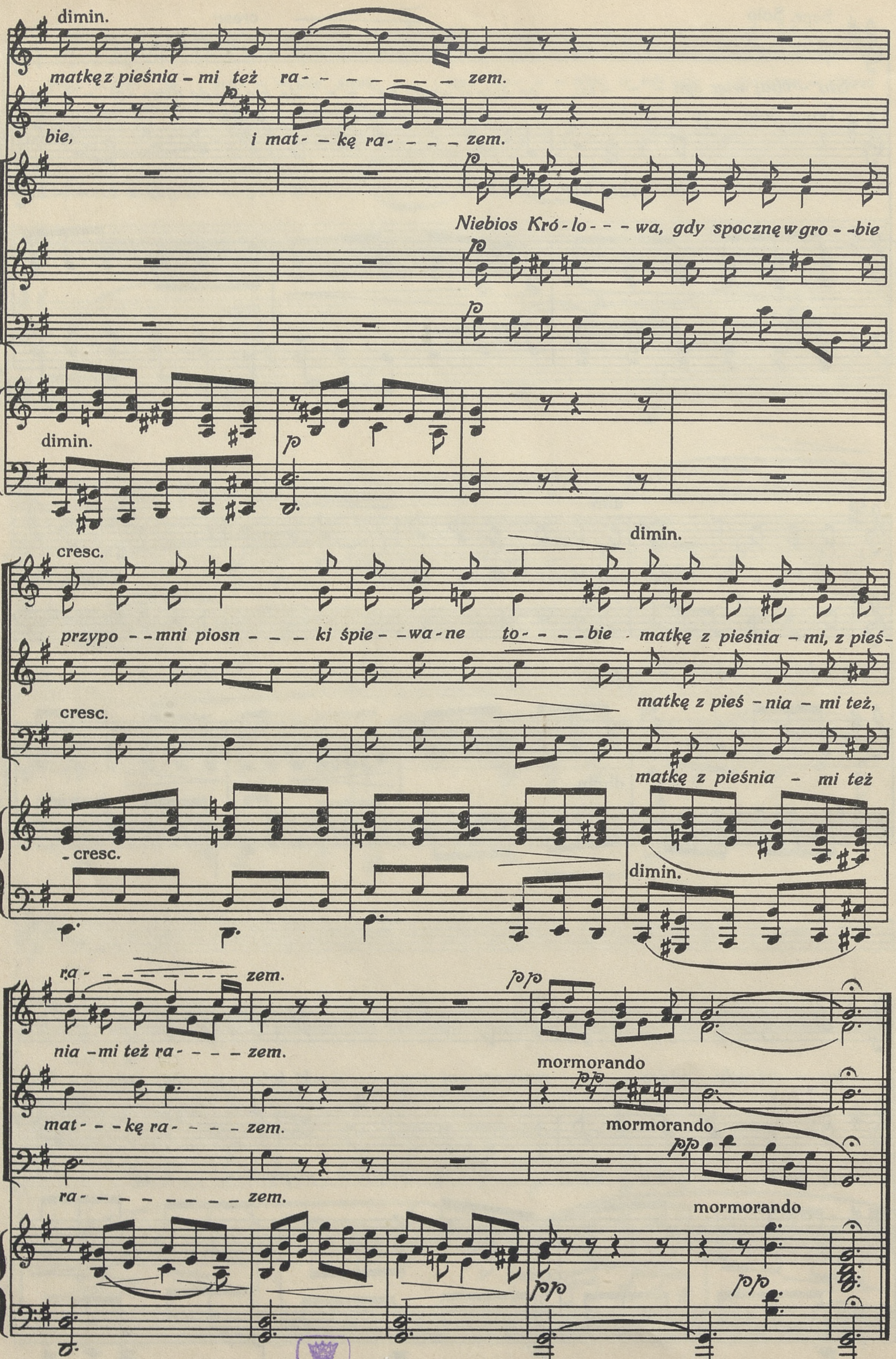
Nr. 7. Zakończenie.

ma oj- -co-wiz- - -nę, choć w nę-dzy, duchem bo- - -ga- - - - -ty
ma oj- -co-wiz- — — nę duchem bo- -ga- - - - ty
ma oj- co-wiz- -nę choć w nę-dzy, duchem bo- -ga- - - - ty
Sopran solo.
Lecz kto te skar- - -by po-siąść ma dzie- -cię znać je po-wi- -nien,
mormorando
mormorando
pła-cić na świe- -cie ży-ciem za spad-ki te świę- - -te.

Trze – ba je, mó - - - wię, znać, sza - no - - - wać, w ser – cu sy - now – skiem
z mi – łoś - - cią cho - - - - wać, by w proch nię wpad – ły wstrzą - śnię - - - - - - - - - - - -
by w proch nie wpadły wstrzą -
te.
śnię - - te.
by w proch nie wpadły wstrząśnię - - - te.

Sopr. Solo
cresc.
Słu – chaj więc syn – – – ku, co śpie – – wać bę – – – – dę, kie – – dy dzie – – ci – – – no
Tenor Solo
p
cresc.
Słu – chaj więc syn – ku co śpie – – – wać bę – – dę, gdy z to – – – bą,
cresc.
dim.
z to – bą u – się – – dę pod Matki Bożej ob – ra – – – zem, Niebios Kró –
z tobą u – się – – – – dę Niebios Królo – – – wa,
dimin.
cresc.
lo – – wa gdy spocz – – nę przypom – ni piosn – – – – ki śpie – – wa – ne to – – – bie,
gdy spocz – nę w gro – – bie przypom – ni piosn – – – ki to – – – – – –
cresc.

dimin.
matkę z pieśnia - mi też ra - - - - - - - - zem.
bie, i mat - - kę ra - - - - zem.
pp
Niebios Kró - lo - - - wa, gdy spocznę w gro - - bie
pp
pp
dimin.
p
cresc.
dimin.
przypo - - mni piosn - - - ki śpie - - wa - ne to - - - - bie - matkę z pieśnia - mi, z pieś -
matkę z pieś - nia - mi też,
cresc.
matkę z pieśnia - mi też
cresc.
dimin.
ra - - - - - - - - - zem.
pp
nia - mi też ra - - - - zem.
mormorando
pp
mat - - - kę ra - - - - - zem.
mormorando
pp
ra - - - - - - - - - zem.
mormorando
pp
pp

WYDAWNICTWA GEBETHNERA i WOLFFA

ŚPIEWY NA CZTERY GŁOSY MĘSKIE.

BEETHOVEN L. van. Dwie pieśni żałobne „Miserere" i „Amplius" z towarzyszeniem fortepianu lub organu oraz czterech trombonów (ad libitum) (Caecilia Nr. 136) . . . . . 1.—
— Marcia funebre z towarzyszeniem fortepianu (Caecilia Nr. 135) 1.—
GARBUSIŃSKI K. Laudate Dominum. Zbiór pieśni kościelnych na 3 i 4 głosy męskie.
— Część I. Pieśni adwentowe. Pieśni wielkopostne. Pieśni wielkanocne. (Caecilia Nr. 144) 3.50
— Część II. 50 kolęd (Caecilia Nr. 145) 2.50
— Część III. 50 kolęd (Caecilia Nr. 146) 2.50
— Część IV. Pieśni na Boże Ciało. Pieśni o Sercu Jezusowem. Pieśni o Najświętszej Marji Pannie. Pieśni przygodne (Caecilia Nr. 147) 3.50
KAZURO ST. Ulubione pieśni żołnierzy polskich. Partytura . 0.50
KONOPASEK F. Pieśniarz. (Sześć pieśni narodowych). Zeszyt II 0.50
— Polski hymn narodowy, według melodji i harmonizacji ustalonej przez Min. W. R. i O. P. 0.80
LACHMAN W. op. 15. W górach. Utwór na solo tenor i chór męski na tematy góralskie z towarzyszeniem fortepianu Partytura 5.—
Głosy 1.60
MAŁGOCKI J. Marsz weselny (Boże nasz, oto serc dwoje) (Caecilia Nr. 61) 0.90
MASZYŃSKI P. op. 61. Dzwony . . . . . . Partytura 1.50
Głosy 1.—
— Lutnia. Tom I. . . . . 1.—
— Lutnia. Tom IV. . . . . 1.—
— Pieśni rycerskie na chór męski (à capella). (7 pieśni) Partytura 3.50
Głosy 4.—
— Raptularzyk Lutni. 25 pieśni na chór męski, wybranych z utworów wykonywanych na koncertach Warszawskiego Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia". Format kieszonkowy . 1.60
MONIUSZKO ST. Darmozjad, na bas z chórem i fortepianem (VII śp. Nr. 24) 1.35
— Halka. Modlitwa na chór męski (à capella) 0.50
— Osiem pieśni na chór męski, opracował Z. Noskowski. Partytura 4.50
Głosy 3.60
NAWROCKI J. Requiem w formie marsza na chór męski lub mieszany (Caecilia Nr. 59) 1.35
NIEWIADOMSKI S. Hasło młodzieży seminaryjnej . . . 1.20
NOSKOWSKI Z. op. 51. Dwanaście pieśni ludowych. Partytura 2.25
Głosy 3.60
NOWOWIEJSKI F. op. 38 Nr. 2. Rota (Hymn narodowy) . 1.—
PAKULSKI J. Lauda Syjon. Hymn (Caecilia Nr. 69) . . 0.90
— Zdrowaś Maryja (Caecilia Nr. 70) 0.90
— Msza Ś-ta polska. (Przy świętych tajemnicach). (Caecilia Nr. 71) 2.70
PANKIEWICZ E. Walce balowe na chór męski z towarzyszeniem fortepianu . . . . Partytura 3.60
Głosy 2.40
WALEWSKI-WALLEK B. Zbiór pieśni na chór męski (à capella). (13 pieśni) 3.50

ŚPIEWY NA CZTERY GŁOSY MIESZANE.

BRZOZOWSKI-LYSBERG K. Powinszowanie na imieniny . 2.25
CZERNIAWSKI T. Melodje swojskie. (Pieśni ludowe). Dwadzieścia dwie pieśni w 4-ch zesz., każdy zesz. . . . po 0.80
HEINTZE L. 24 pieśni narodowe, żołnierskie, ludowe, oraz własne. Zeszyt I i II . . . . po 1.—
JOTEYKO T. Ulubione pieśni. Śpiewnik dla młodzieży. Zeszyt I 20 pieśni 1.80
Zeszyt II 20 pieśni 1.80

KAZURO ST. Daleko... Daleko... za dworem, za borem. Krakowiak. Pieśń na chór mieszany z orkiestrą lub fortepianem 1.50
— Nad Wielkiem Morzem. Dwanaście pieśni o polskiem morzu do słów E. Słońskiego:
Zeszyt I. (6 pieśni) 3.50
Zeszyt II. (6 pieśni) . . . . 3.—
— Pieśni o ziemi i morzu Italji, na chór mieszany (à capella), na podstawie materjałów etnograficznych, zebranych przez P. Tostiego, A. Favarę, M. Dickinsona, V. de Meglio, tłumaczenie Janiny Gillowej . . . . Partytura 6.—
— Polska pieśń ludowa:
Zeszyt I. (6 pieśni) 1.20
Zeszyt II. (6 pieśni) 0.75
Zeszyt III. (6 pieśni) 0.75
Zeszyt IV. (6 pieśni) 0.90
Zeszyt V. (12 kolęd) 1.10
Zeszyt VI. (6 pieśni) . . . . 2.—
Zeszyt VII. (6 pieśni). (Ziemia Kaszubska) . . . 2.—
Zeszyt VIII. (6 pieśni). (Ziemia Wileńska) . . . 2.—
Zeszyt IX. (6 pieśni) . . . . 2.—
Zeszyt X. (6 pieśni). (Ziemia Krakowska) . . . 1.20
Zeszyt XI. (6 pieśni) . . . . 2.—
Zeszyt XII. (6 pieśni) . . . . 2.—
KONOPASEK F. Pieśniarz. Zeszyt III (6 pieśni narodowych) 0.50
— Polski hymn narodowy, według melodji i harmonizacji ustalonej przez Min. W. R. i O. P. 0.80
— Z zapomnianych pieśni:
Zeszyt I. (6 pieśni) . . . . 3.—
Zeszyt II. (6 pieśni) . . . . 3.—
Zeszyt III. (6 pieśni) . . . . 4.—
Zeszyt IV. (6 pieśni) 4.50
MASZYŃSKI P. Lirnik tom III:
Zeszyt I. (8 pieśni) . . . . 2.—
Zeszyt II. (5 pieśni) . . . . 2.—
Zeszyt III. (4 pieśni) 2.50
Zeszyt IV. (10 pieśni) 2.50
— Pieśń o Mazurze (słowa Aksela), z towarzyszeniem fortepianu . . . . Partytura 4.—
Głosy 2.40
— Pieśń żniwiarska. Chór mieszany bez wtóru . Partytura 2.40
Głosy 2.40
MINCHEJMER A. Oktet z opery „Mazepa", układ P. Maszyńskiego . . . . Partytura —
Głosy 1.80
MONIUSZKO ST. Halka. Modlitwa na chór mieszany z organem lub melodykonem 1.35
— Straszny Dwór Nr. 13. „Ni boleści, ni rozkoszy" . . . 1.—
NIEWIADOMSKI S. Hasło młodzieży seminaryjnej . . . 1.20
NOWOWIEJSKI F. op. 38 Nr. 2. Rota. (Hymn narodowy) . 1.—
— Dwanaście kolęd (Caecilia Nr. 148) 1.80
— Op. 39. Śpiewnik górnośląski na chór mieszany:
Zeszyt I . . . . 2.—
Zeszyt II . . . . 2.—
Zeszyt III 2.50
STUDZIŃSKI K. Róże. Śpiew na 4 głosy mieszane lub na jeden głos z fortepianem. (Już z królewskim twoim wdziękiem) Partytura 1.35
SURZYŃSKI M. Chór młodzieży w dzień imienin. (Powinszowanie). Na 4 głosy mieszane z towarzyszeniem fortepianu 1.35
ŻELEŃSKI WŁ. Op. 49. Noc majowa (Maiennacht). Na chór mieszany i głosy solowe z fortepianem (W księżycową noc majową płynie piosnka wdal). (Durch die stille Mondeshelle wallet hin der Sang) . . . . Partytura 4.80
Głosy 2.40